சக்ரவர்த்தினி.

“ கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்,
மற்றீண்டு வாரா நெறி”.

VOL VIII. | தொகுதி அ. — MARCH 1913. | மார்ச்சு௴ 1913. — NO. 8. | பகுதி அ.

நடுவு நிலைமை.

“ நடுவுநின் றார்க்கன்றி ஞானமு மில்லை
நடுவுநின் றார்க்கு நரகமு மில்லை
நடுவுநின் றார்நல்ல தேவரு மாவர்
நடுவுநின் றார்வழி நானுநின் றேனே.”

என்று சைவத் திருமுறையுள் பத்தாவதான திருமந்திரம் கூறுவதை நோக்குமிடத்து, நடுவு நிலைமையிற் றவறா தொழுகுகின்றவர் ஞானவானாவர்; நரகமடையார்; தேவராவர் என்பது பெறப்படுதலால், உயர் நிலையினை யடைந்து உத்தமராக வேண்டுமென்று முயலுகின்ற ஒவ்வொருவரும் நடுவு நிலைமையினின்று தவறா தொழுகுதல் வேண்டுமென்பது விளங்குவதாம். நடுவு நிலைமையினின் றொழுகுதல் இல்லறத்தார் துறவறத்தா ரென்னு மிரு திறத்தார்க்கு மின்றி யமையாத கடமையாம். இம்மையிற் புகழையும், மறுமையிற் சுவர்க்கப் பேற்றையும், துக்கத்தின் றொடர் பென்ப தொருசிறிது மில்லாத இன்புருவ முத்தியையும் பெற்றவர் யாவரென்று சிறி தூகித்துப் பார்ப்போமாயின், அவர் நடுவு நிலைமையிற் றவறா தொழுகி வந்தவரே யாவரென்பது மேற் காட்டிய திருமந்திரச் செய்யுளா லினிது புலனாம்.

தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் நடுவு நிலைமையை இல்லற வியலில் திருவாய்மலர்ந் தருளியதற்கேது இல்லறத்தில்

அதற்குரிய நடுவுநிலைமையில் தவறுதொழுகியவரே துறவறத்தில் அதற்குரிய நடுவுநிலைமையி லொழுகுவதற் குரியவராவரென்னும் நியமமே யாம். இல்லறத்தில் நடுவு நிலைமையினின் றொழுகுவதற் காற்ற லில்லாதவர் துறவறத்திற் சென்று, அதற்குரிய நடுவு நிலைமையை மேற்கொண் டொழுகுதல் ஒரு வாற்றானு மின்றாம். நம்மனோருட் பலர் உயர்நிலையினை யடைந்து விளங்க வேண்டுமெ ன்னுங் கருத்துடையவராக விருக்கின்றனரேயன்றி, அவர் அதற் குரிய சாதனத்தை மேற்கொண்டொழுகு கின்றாரில்லை. ஒவ்வொ ருவரும் உயர்நிலையினை யடைந்து விளங்குவதற்குக் காரணம்நடுவு நிலைமையினின் றொழுகுவதா மென்று உணர்வாராயின், நடுவு நிலைமையினின் றொழுகுமொழுக்கத்தைப்பெற முயற்சிசெய்வர். சாதனமின்றியொன்றைச் சாதிப்பதொருவாற்றானுமின்மையின், நடுவு நிலைமையினின் றொழுகுவதாகிய சாதனத்தைப் பெறாதவர் உயர் நிலையினை யடைந்து விளங்குவதாகிய சாத்தியத்தினைப் பெ றுவதே யில்லையாம். இம்மையில் நன்மக்கள் யாவராலும் போற் றப்படுஞ் சிறப்பையும் மறுமையில் தேவரால் போற்றப்படுஞ் சிறப்பையும் அவ்விருவராலும் போற்றப்படுஞ் சிறப்பினதாகிய முத்தியையும்பெற விரும்புகின்றவர் மிகச்சிலரேயாக விருத்தலி னவற்றிற் கேதுவாகிய நடுவு நிலைமையினின் றொழுகுவோ ரும் மிகச் சிலரேயாகக் காணப்படுகின்றனர். நடுவு நிலைமை யென்னும் அறநெறியிற்சென்றொழுகுவோரிடத்து ஏனைய அறங் களெல்லாம் நிலைபெற்றிருப்பனவாம். அறங்களெல்லாம் நம்மிடத் திருக்கவேண்டு மென்று விரும்புகின்றவர் நடுவுநிலைமையென்னும் அறத்திற் றவறுதொழுகமுபனுதல் வேண்டும். அறத்தின்பொது வடிவமாவது மநு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலுமாம். நடுவு நிலைமை யென்னும் அறம் இல்ல றந் துறவறம் என்னும் வேறு பாட்டால் இருவகைத் தாம்; அவற் றுள், இல்லறத்திற் குரிய நடுவு நிலைமையாவது பகைவர் அயலார் நண்பரென்னு மூன்று திறத்தாரிடத்தும் அறத்தின் வழுவாது ஒப்பநிற்கும் நிலைமையாம். இது "தகுதியெண வொன்று நன்றே பகுதியாற், பாற்பட் டொழுகப் பெறின் (நடுவு நிலைமை யென்று சொல்லப்படும் ஓரறமுமேநன்று; பகை நொதுமல் நண்பென்னும் பகுதிதோறும் தன் முறைமையைவிடா தொழுகப்பெறின்)" என்றுபொதுமறையென்னுந்திருக்குறள் கூறுவதால் இனிது விள

ங்குவதாம். துறவறத்தார்க் குரிய நடுவு நிலைமையாவது இரவிற்கும் (மறப்பிற்கும்), பகலுக்கும் (நினைப்பிற்கும்) நடுவான விடத்திருந்து சமாதிபுரிவதாம். இது "இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருந்து, பராக்கற வாநந்தத் தேறல் பருகார், இராப் பகலற்ற விறையடி யின்பத், திராப்பகல் மாயை யிரண்டிடத் தேனே" என்று திருமந்திரங் கூறுவதால் நன்குபுலனும்.

இல்லறத்திற்குரிய நடுவு நிலைமையினின்று தவுறுதொழுகுகின்றவர் இம்மையிற்புகழும், மறுமையிற் சுவர்க்கமும்பெறுதற்குரியராவர்; துறவறத்திற் குரிய நடுவு நிலைமையில் நின்று தவுறுதொழுகுகின்றவர் துன்பத்தின் தொடர்பென்ப தொரு சிறிது மில்லாத வின்புருவாகிய முத்தியினைப் பெறுதற்குரியவராவரென்பதனை நன்குணர்ந்து, இல்லறத்திலிருப்போர் தமக்குரிய நடுவு நிலைமையினையும், துறவறத்திலிருப்போர் தமக்குரிய நடுவுநிலைமையினையும் மேற்கொண்டொழுகுதல் இன்றி யமையாத கடமையாம். நச்சினார்க்கினியார் தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் மெய்ப்பாட்டியலின் "ஆங்கவை யொருபால்" என்னுஞ் சூத்திர வுரையில் "நடுவு நிலையென்பது † ஒன்பது சுவையுள் ஒன்றென நாடகநிலையுள் வேண்டப் படுஞ் ‡ சமநிலை; அஃதாவது'செஞ்சாந்தெறியினுஞ் § செத்தினும் ¶போழ்தினும், நெஞ்சோர்ந் தோடா நிலைமை'. அது காம வெகுளி மயக்க நீங்கினர்க் கண்ணே நிகழ்வது" என்று கூறுதலால், துறவறத்திற் குரிய நடுவு நிலைமையைப் பொருளைத்தேடிப் போகத்தை யனுபவித்தலாகிய உலகியலைக் கடவாதவர் பெறுவது கூடாதெனப் பெறப்படுதலின், உலகியல் நெறியே யொழுகும் நம்மனோர் இன்றி யமையாது மேற்கொள்ளத் தக்க அறம் இல்லறத்திற் குரிய நடுவுநிலைமையே யாம். இல்லறத்திற் குரிய நடுவு நிலைமையிற் றவுறுதொழுகுபவர், இம்மையிற் பொருள் பூசைகளைப் பெறுவதோடு புகழையும் மறுமையிற் றேவர் போற்றுஞ் சிறப்பையும் பெற்று, மனப்பரிபாக வசத்தால் துறவறத்திற் குரிய நடுவு நிலைமையைப் பெற்று, அதுவாயிலாக உயர்வற

---

† ஒன்பது சுவை:—வீரம், அச்சம், வியப்பு, இழிபு, காமம், அவலம், நகை, உருத்திரம், நடுவுநிலை என்பனவாம். § வருத்தினுலும். ¶ பிளந்தாலும்.

‡ "அஃது (சமநிலை) உலகியல் நீங்கினர் பெற்றியாகலின், ஈண்டு உலக வழக்கினுட்சொல்லிய நிலனென்பது" என்று நச்சினார்க்கினியர்மெய்ப்பாட்டியலின் 3-ஞ் சூத்திர வுரையிற் கூறியிருக்கின்றனர்.

உயர் நலமுடைய வீட்டையும் பெறுவரென்பது வைதிக நூல்களின் தீர்மானமா யிருத்தலின், நம்மனோர் இல்லறத்திற் குரிய நடுவு நிலைமையை மேற்கொண்டொழுகுவது இன்றியமையாத கடமையாம்.

"செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி, எச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து (நடுவு நிலைமையை யுடையவனது செல்வம் பிறர் செல்வம்போ லழிவின்றி அவன் வழியிலுள்ளார்க்கும் வலியாதலையுடைத்து)"

என்று பொய்யில்புலவர் கூறுவதால், நடுவுநிலைமையையுடையவனதுசெல்வம் அழியாதுநின்று அவன் சந்ததியார்க்கும் பயன்படுவதாம் என்று பெறப்படுவதை நம்மனோர் கடைப்பிடித்துத் தமது மக்களது நன்மையைக் கருதியாவது நடுவு நிலைமையுடையவராக விருத்தல் வேண்டும். நடுவு நிலைமையினின்றுந் தவறினோர் உயர் நிலையினை யடைந்து விளங்கினரில்லை யென்பதை யடிக்கடி சிந்தித்தலும் நடுவு நிலைமையை யடைதற் கேதுவாம்.

"நடுவுநின் றானல்ல கார்முகில் வண்ணன்
நடுவுநின் றானல்ல நான்மறை யோதி
நடுவுநின் றார்சிலர் ஞானிக ளாவோர்
நடுவுநின் றார்நல்ல நம்பனு மாமே"

என்னுந் திருமந்திரச் செய்யுளை நோக்குவோர்க்குக் காப்புக் கடவுளாகிய திருமாலும் படைப்புக் கடவுளாகிய பிரமனும் நடுவு நிலைமை தவறுதிருக்கின்றன ரென்பது விளங்கு மன்றோ? அவர்கள் நடுவுநிலைமையினின்றுந் தவறுதிருப்பதாற்றான் உலகம் தடுமாற்றமடையா திருக்கின்றது தடுமாற்றமடையா திருத்தற்குக் காரணமான நடுவுநிலைமையை நாம்மேற்கொள்ளா திருப்பதாற்றான் தடுமாற்றமுடையவரானோம். நாம் நடுவுநிலைமையென்னும் அறத்தின்வழியே யொழுகுந் திறத்தின ராவோமாயின், ஞானியராதற்கும் கடவுளாதற்கும் (உலகியல் கடந்த நிலையினராதற்கும்) தடையே யின்றாம். நடுவுநிலைமை எல்லாச் சிறப்பினையும் தருதற்குக் காரணமாயிருப்பது பற்றி யன்றோ அறிவுடையார் யாவரும் நடுவு நிலைமையை வியந்து பேசினர்.

நம்மனோருள் நடுவுநிலைமையினின்றுந் தவறுவோர் பெரும்பான்மையும் நியாய சபையாரும் வணிகருமாவர். அவர்கள் நடுவு

நிலைமை தவறாதிருப்பது உலகியல் செவ்வையாக நடைபெறுவ தற்கேதுவாம். "இக்காலத்தில் நடுவுநிலைமையாக விருக்க முடியுமா? அஃது அந்தக்காலத்தில்" எனச் சிலர் கூறுகின்றனர். இரண்டும் இரண்டும் நான்காம்; எட்டும் எட்டும் பதினாறும் என்றற்றொடக்கத்தன எக்காலத்தும் மாறுந்தன்மையனவாகா திருத்தல்போன்று நடுவுநிலைமை யுடைமையால் நன்மைவருதலும் அதினின்றுந் தவறுதலால் தீமைவருதலும் தவறாதனவாமென்பதைச் சிறிது கவனித்து நோக்கின், அது தவறாமென்பது நன்குவிளங்கும். நடுவுநிலைமையி னின்றும் தவறினோருட் பலர் வெளிப்படையாக இம்மையிலேயே பலவகையனவாகிய அவமானத்தை யடைந்து துக்கவாழ்வினரா யிருந்து மாளுவரென்பதை நடுவுநிலைமையினின்றுந் தவறிய துரியோதனன் முதலாயினோ ரிவரலாறு நன்கு விளக்குமன்றோ?

எனக்கு நடுவுநிலைமையினின்றுந் தவறாதிருப்பதே பெருஞ் செல்வமாம்; அதனால் யான் அடைதற்கரியன வெல்லாவற்றையு மடைவேனென்று நடுவுநிலைமையென்னும் அறத்தின்வழியிற் செல்பவனுக்குவரும் ஆபத்து ஆதித்தனைக்கண்ட பனிபோலொழிவதாம். மனுநீதிசோழன் தன்மகனை வீதிவிடங்கனை அவன் ஒரு பசுங்கன்றைக்கொன்ற குற்றத்திற்காகக் கொன்றானென்றுபெரிய புராணம்மநுநீதிசோழனது நடுவு நிலைமையைக்கூறுவதைநோக்குவோமாயின், நாம் எப்போதும் நடுவுநிலைமையினின்றுந் தவறுதல் கூடாதென்பது செவ்விதாகப் புலனும். இவ்வாறு பல சரித்திரங்கள் இராமாயணம்,பாரதம்,பாகவத முதலிய நூல்களிற் சொல்லப் பட் டிருக்கின்றன. அவற்றை நாம் அடிக்கடி படித்து வருவோமாயின், நமக்கொருவாறு நடுவுநிலைமையுடன் வாழவேண்டுமென்னு மெண்ணமுண்டாகும். "நினைத்தலும் செய்தலோ டொக்கும்" என்று பரிமேலழகர் கூறுகின்றவாறு அவ்வெண்ணமே நடுவுநிலைமையோடு கூடிவாழ்வதாம். இவ்வெண்ணத்தையாவது பெற நாம் பெரிது முயலுதல் வேண்டும். இல்லற வொழுக்கத்திற்கும் துறவற வொழுக்கத்திற்கும் இன்றியமையாச் சாதனமாகிய நடுவுநிலைமையை நாம் பெறுமாறு பரமேசன் நமக் கருள்புரிவாராக.

நான்மணிக்கடிகை.

"நெஞ்சறியக், கோடாமை கோடி"
(கோடாமை-நடுவாக நிற்றல், கோடி-கொள்வாய்).

முதுமொழிக்காஞ்சி.

"மிகுதி வேண்டுவோன் தகுதி தண்டான்".
(மிகுதி-மேன்மை; தகுதி-நடுவுநிலைமை, தண்டான்-நீங்கான்.).

திருக்குறள்.

" கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி."

திருமந்திரம்.

" நடுவுநின் றார்சிலர் ஞானிக ளாவர்
நடுவுநின் றார்சிலர் தேவரு மாவர்
நடுவுநின் றார்சிலர் நம்பனு மாவர்
நடுவுநின் றாரொடு நானுநின் றேனே."

சொரூபசாரம்.

" மாதிக்கு மாறி மதிகருகித் தீக்குளிர்ந்திவ்
வாதித்தன் தெற்குவடக் காணும்—சோதித்து
முன்னிலைமை யாராய்ந்த முத்தரே யென்றும்
தன்னிலைமை குன்றா தவர்".

(தன்னிலைமை-நடுவுநிலைமை).

இச்செய்யுள்க ளீண்டு நன்குணர்தற் பாலனவாம்.

உறுதிமொழிகள்.

எண்ணாது செய்தல் ஏதமெல் லாந்தரும்.

மாய வாழ்க்கையை மதிப்பது தீது.

பொய்யிலான் வாழ்க்கை பொன்று நிலைதரும்.

அகங்கார முடையா ராக்க மிழப்பார்.

பொறுமை யுடையவர் புகழினைப் பெறுவர்.

செல்வச் செருக்கு அல்லற் படுத்தும்.

(169-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.)

17-18½. அகங்காரவசத்தால் சராசரமாகிய எதுவெது என்னால் அநுபவிக்கப்பட்டனவோ அவை யெல்லாம் வஸ்துவல்ல; அகங்காரமின்மையே வஸ்து.

18½-19½. மனமானது இங்குமங்கும் ஒரேதொழிலாய்த் தாவிக்கொண்டு, கிராமத்திலுள்ள நாயைப்போல வெகு தூரம் செல்லும்.

19½-20½. திருஷ்ணை (ஆசை)யென்கிற பார்யையுடன்கூடிய குரூரமான நாயைப்போன்ற மனதின் வசமடைந்து, ஓ பிராஹ்மணரே! நான் பீடிக்கப்பட்டவனு யிருக்கின்றேன்.

20½-21½. சித்த நிக்ரஹமானது சமுத்திரத்தைப் பானம் செய்வதைப் பார்க்கிலும், மேரு பர்வதத்தை வேருடன் பிடுங்குவதைப் பார்க்கிலும், அக்னியைச் சாப்பிடுவதைப் பார்க்கிலும் மிகவுங் கடினமானது.

21½-22½. சித்தம் பொருள்களுக்குக் காரணமாகும். சித்தமிருக்கவே மூவுலகுமுண்டு. அது க்ஷயமடையவே ஜகத்து க்ஷீணமாகும். அதனை (சித்தத்தை) பிரயத்னத்தால் நேர்மைப்படுத்த வேண்டும்.

22½-23½. ஓ முனிசிரேஷ்டரே! நான் எந்தெந்த நற்குணத்தையடைந்தாலும். அந்தந்த நற்குணத்தைச் சண்டெலியானது தந்தியை (துண்டிப்பது) போல, திருஷ்ணையானது நாசம் செய்கின்றது.

23½-24½. எட்டாத விடத்திலும் தனக்கு ஸ்தானத்தைச் செய்துகொள்ளுகின்றது; திருப்தியடைந்தும் (பிறகு வேறு)பலத்தை (பிரயோஜனத்தை)த் தேடுகின்றது. (இவ்வாறு) திருஷ்ணையாகிய சபல சுபாவமுள்ள குரங்கு ஓரிடத்தும் நீண்டகால மிருப்பதில்லை.

24½-25. ஹிருதய பத்மத்தி (தாமரையி) லிருக்கும் திருஷ்ணை யென்னும் வண்டானது க்ஷணத்தில் பாதாளதேசத்தையடைகின்றது; க்ஷணத்தில் ஆகாயதேசத்தை யடைகின்றது.

சர்வசம்சார துக்கங்களிலும் திருஷ்ணை ஒன்றே நீண்ட துக்கத்தைத் தருவதாகும்.

26. ஓ துவிஜரே! அந்தப்புரத்தி லிருப்பவனையும் வெகு சங்கடத்திற்சேர்க்கும் திருஷ்ணை யென்னும் விஷஊசிகைக்கு (ஊழிக்காற்றுக்கு) சித்தத்தின் தியாகமே மந்திரமாகும்.

27. அற்பத்தால் ஆநந்தத்தை யடைகின்றது; அற்பத்தால் துக்கத்தை யடைகின்றது. தேகத்தைப்போலத் துக்கிக்கத் தகுந்ததும், குணமற்றதும், தாழ்வானதுமாயிருப்பது வேறொன்றுமில்லை.

28 அகங்காரமென்னும் கிருஹஸ்தனுக்குச் சரீரமே பெரிய வீடாகும். அஃது அலைந்தாலென்ன? ஸ்திரத்தை யடைந்தாலென்ன? ஏ குருவே! அதனாலெனக்கென்ன?

29. வரிசையாய்க் கட்டப்பட்ட இந்திரியங்களாகிய பசுக்களுடன் கூடியதும், தாவாநின்ற திருஷ்ணையையுடைய கிருகத்தின் † அங்கணத்தை யுடையதும், சித்தமாகிய வேலைக்காரர் நிறைந்ததுமான தேகமாகிய கிருகத்தில் எனக்கிஷ்டமில்லை.

30. நாவாகிய குரங்கால் தடுக்கப்பட்டுப் பயங்கரமாகச் செய்யப்பெற்ற முகத்துவாரத்தை யுடையதும், தெரியும்படி பல் எலும்புகளால் நிறைந்ததுமான தேகமாகியகிருஹத்தில் எனக்கு இஷ்டமில்லை.

மு. கோ. நாராயணசாமி ஐயர்,
பீ. ஏ., பீ. எல்.

விசார சூடாமணி.

(78-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

4. உதாரண வாயிலாக மேல் விளக்கப்பட்ட பொது நியமத்தின் காரணமாய் இது வரையிலு மிருந்தனவும் இப்போ திருப்பனவுமாகிய பல் வேறு வகைப்பட்ட மதக் கொள்கைகளும் ஒரு தீர்ப்பான உண்மையை அஸ்தி வாரமாகக் கொண்டுள்ளன வென்று நாம் யூகிக்கப் போதுமான நியாய முள்ளது. சமான தர்மங்களைக் கொண்டு பரியாலோசிக்கும் போது எம்மதமும் முற்

†அங்கணம்—சலதாரை.

றிலுஞ் சரியானதன்று ; ஆனால், ஒவ்வொன்றும் ஏறக்குறையக் குற்றமுள்ள விஷயங்களால் மூடப்பட்ட ஏதோ ஓர் உண்மையான அம்சத்தைக் கொண்டிருக்கின்றதென அநுமானிக்க இடமுண்டு. தப்பிதமான கொள்கைகளில் அடங்கி யுள்ள உண்மையான அம்சம் இதர அம்சங்களைப்போ லில்லாம லிருக்கலாம். இதர அம்சங்களைப் பார்க்கிலும் அது பொதுத் தன்மை யுள்ளதாயும் பல சாதாரண தர்மங்களுக் கப்பாற் பட்டதாயு மிருக்கலாமென்று கொள்ளப் போதுமான நியாய மிருக்கிற படியால், அது மற்ற அம்சங்களிலும் வேறாகவே யிருக்க வேண்டு மென்று கொள்ளத் தடையென்ன? ஆனால் முக்கியாம்சமாயுள்ள ஏதோ ஓர் உண்மையை நாம் தேடிக் கண்டுபிடித்தல் வேண்டும். இவ்விதமாகப் பல் வேறு வகைப்பட்ட கொள்கைகளுள் ஒவ்வொன்றும் முற்றிலும் நியாயமில்லாததென்று அபிப்பிராயப் பட்டால் எவ்வளவோ அரிய பெரிய விஷயங்களைத் தனித் தனியாகச் சாதித்துவரும் சாதாரண மானிட அறிவின்கண் குற்றங்கூறியதாகும். ஒரே வகுப்பிலடங்கிய பல வகைப்பட்ட கொள்கைகளும் ஏதோ ஓர் உண்மையை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டுள்ளன வென்பது மாத்திர மல்லாமல் இத்தகைய கொள்கைகள் யாவும் ஆதிகாலந் தொடங்கி எத்தேசத்தும் பாவி வந்துள்ளன வென்று கொள்ளவும் போதுமான நியாய முண்டு. எவ்வித மாகவாவது ஒரு வித மதக் கொள்கை எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் பாவி வந்திருப்பது பிரசித்தம். மானிடருள் புத்தி விசேஷ முடைய சிலர்க்குத் தங்களைச் சுற்றிலு முள்ள பதார்த்தங்களின் உற்பத்தியைப் பற்றியும் ஏதோ ஒரு விதமான அபிப்பிராயங்கள் எக்காலத்து முண்டா யிருந்தன வென்பதை நாம் அங்கீகரித்துக் கொண்டால், அத்தகைய அபிப்பிராயங்கள் விர்த்தி யாகிக்கொண் டிருக்கும் மனித அறிவின் பயனாதும் என்று அநுமானிக்க இடமுண்டாகிறது. அபிப்பிராயங்கள் அபரி மிதமான பேத முடையனவா யிருக்கிறபடியால் அவை மேற்கூறிய உண்மையை உறுதிப்படுத்துகின்றன; மதக்கொள்கைகளின் தனித்தனி உற்பத்தியையும்,எப்படி பல காலங்களிலும் பல விடங்களிலும் ஒரே வித நிலைமைகள் ஒரே வித அபிப்பிராயங்களை உற்பத்தி செய்து ஒரே வித முடிவையு மடைந்தன வென்பதையும் விளக்கிக் காட்டுகின்றன. மதங்களுக் குள்ள அத்தாட்சிகளை நாம் நடுவுநிலைமை யோடு ஆராய்ச்சி செய்யின், அவை மதக்குருக்களால் அல்லது ஆசாரியரால் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட கட்டுக்கதைக ளல்லவென்பது செவ்விதின் விளங்கும்.

(தொடரும்)

சந்தோஷம்.

கிண்டர் கார்ட்டன் என்னும் பாலபோதன முறை.

(186-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

மனிதனுக்கு இரண்டு கைகள், இரண்டு கால்கள், முகம், வாலின்மை முதலிய அவயவங்களை யுடைத்தா யிருக்கும் உருவம் இருக்கிறது. இதனால் மனிதன் விலங்கினத்திலிருந்து பிரித்து அறியப்படுகிறான். இது பொது உருவம்.

மனிதனுக்கும் மனிதனுக்குமுள்ள வித்தியாசம் சிறப்பு உருவம்.

இவ்வுருவம் இருப்பதனாற்றான் தாய், தமக்கை, பெண்ஜாதி, அண்ணன், தம்பி, தகப்பன், சிநேகிதர், மற்ற உறவினர் என்று அறியச் சாத்தியமாகின்றது. உலகத்தில் ஈஸ்வரனால் சிருஷ்டிக்கப் பட்ட பொருள்களெல்லாம் இச்சிறப்பு உருவத்தை யுடையனவா யிருக்கின்றன. ஓர் ஆலமரத்திலுள்ள இலக்ஷக் கணக்கான இலைகளும் தம்முள் சிறப்பு உருவத்தில் ஒன்றற்கொன்று வேறு பட்டனவேயாம். நாம் மிருகங்களின் சிறப்பு உருவத்தை வர்ண பேதத்தினாலும், பரிமாணத்தினாலும், மற்ற வெளி அவயவங் களினாலும் அறிகிறோம். இது மிகவும் ஸ்தூலமானது; சரியான தன்று. அவ்விலங்குகளுக்குள்ளே ஒவ்வொன்றுக்கும் தாய், அண் ணன், தம்பி, சிநேகிதர் முதலிய முறைகளுண்டு. இதனால் நாம் எப்படி நம் சிநேகிதனைக் கண்டவுடன் அவன் வயது, உயரம், பருமை முதலியவைகளைக் கவனியாது சிநேகிதனென்று அறி கிறோமோ அப்படியே விலங்கும் தன் சிநேகிதனை அறியும்.

இங்ஙனம் அறியச் சாதனமா யிருப்பது தான் சிறப்பு உரு வம். இது கண்ணிந்திரியத்தினாற்றான் கவர (அறிய)ப்படும். பொது உருவத்தைக் குருடர்கள் முழுமையும் தொட்டுப்பார்த்து ஸ்தூலமாய் (ஏறக்குறைய) அறிகிறார்கள். ஆதலால் துவக்கிந்திரி யத்தாலும், கண்ணிந்திரியத்தாலும் பொது உருவம் அறியப்படும் என்பது பெறப்பட்டது.

உருவம், வடிவம், ஆகிருதி, ரூபம் என்பன ஒருபொருட் சொற்களாம்.

234A

சிவப்பிரகாசப்

பெருந்திரட்டு.

சொருபாகந்தரால் திரட்டப்பட்டது.

இது காறும் வெளிவராதது.

விலை ரூபாய் மூன்று—வி. பி. முதலிய சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

மானேஜர், சக்ரவர்த்தினி ஆபீசு,

கோமளேசுவரன் பேட்டை, சென்னை.

P. S. Sundram & Co.

Electro-Platers, Gilders and
General Commission Agents.

உயர்ந்த தங்கம் வெள்ளிப் பதக்கங்களும் முதல் தரமான அநேக யோக்கியதா பத்திரங்களும் வெகுமானமாக அளிக்கப்பட்ட பெயர் பெற்ற

பி. எஸ். சுந்தரம் கம்பெனி,

எலக்டிரிக் தங்க நகை வியாபாரிகள்.

107-பெரியதெருவு திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

எலக்ட்ரிக் தங்கநகை விலைவிவரம்.

32" நீளம் $\frac{3}{4}$" அகலம் 150. } அரும்பு சிலங்கை கட்டிய
32" நீளம் $\frac{5}{8}$" அகலம் 210. }

		ரூ.	
5 வருஷம் காரண்டியுள்ள	மல்லிகை ஒட்டியாணம்	ரூ. 25	8
	நாக ஒத்து பெரியது	12	0
	நாகஒத்து சிறியது	9	0
	காரை பெரியது	10	0
	காரை சிறியது	7	8
	வங்கி பெரியது	10	0
வருஷம் காரண்டியுள்ள	மல்லிகை ஒட்டியாணம்	19	8
	நாகஒத்து பெரியது	9	0
	ஷை சிறியது	6	12
	காரை பெரியது	7	8
	ஷை சிறியது	5	12
	வங்கி சிறியது	8	0
3 $1\frac{1}{2}$-வருஷம் காரண்டியுள்ள மல்லிகை ஒட்டியாணம்	... ...	13	8
மல்லிகை ஒட்டியாணம் காரண்டியில்லாதது	... ...	8	8
ஜாமந்திப்பூ		1	8
ரோஜாப்பூ		1	8

224-B

கதாமஞ்சரி.

இஃதோரு மாதாந்த சஞ்சிகை. டிம்மி 24 பக்கங் கோண்ட
3 பார அளவில் மாதந்தோறும் வெளிவரும்

இதில் கதாசரித் சாகரத்தின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு அடங்கியிருக்கின்றது. இக்கதை பூர்வம் உமாதேவியாரின் பிரீதியார்த்தம் பரமசிவனால் திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்டது. இப்பாரத கண்டத்தின் வடமேற் றெல்லைப் புறத்தின்கண் காஸ்மீர தேசத்தை 800 வருடங்கட்கு முன்னர் ராஜ்யபாரஞ் செய்துவந்த ஸ்ரீ ஹர்ஷன் என்னும் அரசன் தனது ராஜ்யத்தில் நேர்ந்த யுத்தத்தில் மரணமடைந்தனன்; மன்னனிறந்த துக்கத்திற் காற்றாத சூரியவதியென்னும் அன்னையாரின் சோகத்தை நிவிர்த்திக்குமாறு இக்கதை சோமதேவரால் இயற்றப்பட்டது. இக்கதையின் போக்கு நவநவமாகவும், படிப்போர்க்குப் பரமானந்தத்தைப் பயப்பிப்பதாகவு மிருக்கும். மேலும், இது தெய்வபக்தி, வைராக்கியம், நல்லொழுக்கம் முதலிய நல்லனவெல்லாம் நலமுறப் பொருந்துமாறு செய்யும். இதன் பெயருக் கேற்றவாறே கதையும் சாகரம் போன்றே விளங்கும். இது யாவரும் செவ்வித னுணருமாறு எளிய வசன நடையி லெழுதப்பட்டுள்ளது.

சந்தாவிவரம்.

வருஷம் 1க்கு ரூ.	1	0	0
ஆறு மாதத்திற்கு	0	10	0
தனிப்பிரதி	0	2	0
வெளி தேசத்திற்கு			
வருஷம் 1-க்கு	1	8	0
ஆறு மாதத்திற்கு	0	14	0
தனிப்பிரதி	0	3	0

விளம்பர விகிதம்

மாதம் 1க்கு பக்கத்திற்கு	1	0	0
” ½ பக்கத்திற்கு	0	10	0
” ¼ பகத்திகற்கு	0	6	0
சில்லரை விளம்பரங்ளுக்கு வரி 1க்கு அணா	0	1	0

திரு. அ. சுப்பிரமணி பாரதியார்,
மானேஜர், லோகோபகாரி ஆபீசு,
கோமளேசுவரன் பேட்டை, சென்னை.

☞ இப்போது பத்து சஞ்சிகை வெளிவந்திருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு பொருளின் வடிவத்தையுங் கவனித்தல் சித்திர (Drawing) பாடத்திற்கு அத்தியாவசியகமானது.

குறிப்பு:—பற்பல வடிவமுள்ள வஸ்துக்களைப் பிள்ளைகளுக்குக் காட்டி, அது மூலமாக அவற்றின் வித்தியாசத்தை அவர்களை உணரச்செய்து அவ்விதம் சித்திரம் எழுதச்செய்தல் அவசியம்.

நிறங்கள்.

எப்படி உலகத்திலுள்ள பொருள்களெல்லாம் வடிவத்தையுடையனவாயிருக்கின்றனவோ அப்படியே எல்லாப்பொருள்களும் நிறத்தையு முடையனவாயிருக்கின்றன. வஸ்துக்களுக்கு நிறமில்லாவிடில் வடிவத்தை யறிதல் கூடாது. வடிவத்திற்கும் நிறத்திற்கும் நெருங்கிய சம்பந்தம் இருப்பதனுற்றான் உருவம் என்னும் பதத்திற்கு நிறம்என்றும் பொருள்செய்கிறார்கள். நிறவேறுபாடின்றி ஒருபொருளையும் அதன்வடிவம் இன்னதென்றுஇலகுவாய் உணரமுடியாது. கறுப்புவர்ணம்பூசிய ஒருபலகையின்மேல் அதே நிறமுள்ள (Tint) இங்கியால் ஒரு சித்திரம் எழுதினல் அச்சித்திரத்தின் உருவம் நமது க ்களுக்குப் புலப்படுமா? ஆதலால் நிறமில்லாவிடில் வடிவத்தைக்காணல்முடியா தென்பதுநிரூபிக்கப்பட்டது. நிறங்கள் பற்பலவகைப்படும்; ஆனல் ஒவ்வொரு நிறத்திலும் எண்ணமுடியாத இளநிறங்கள் (Tints) உண்டு. உஷ்ணத்தை உஷ்ணமானியை (Thermometer)க் கொண்டு அளந்து இத்தனை டிக்ரீ உஷ்ணமென்று கண்டறிவதுபோலவும், சங்கீதத்தில் நாதத்தை (ஓசையை) இத்தனை மாத்திரைகளென்று ஓசையலைகளின் கால அளவைக்கொண்டு கணக்கிடுவதுபோலவும், நிறத்தில் இன்னின்ன கூட்டு நிறங்கள் இன்னின்ன அளவாகச் (Proportion) சேர்க்கப்பட் டிருக்கின்றன வென்பதைக் கண்டறியத்தகுந்த உபகாரணங்கள் இல்லையாதலால் அஃது அசாத்தியம். ஆயினும், நிறங்களை ஆராய்ந்து அறிந்த சிலர் சூரிய உஷ்ணத்தினல் மாருத சில நிறங்களை முக்கிய நிறங்களெனத் தீர்மானித்திருக்கின்றனர். அவையாவன:—(1) கறுப்பு (2) மஞ்சள் (3) சிகப்பு என்பனவாம். இந்நிறங்களின் கூட்டத்தால் எண்ணிறந்த நிறங்கள் உண்டாகின்றன. ஜலத்துளிகளின் மீது சூரிய கிரணங்கள் படுவதால் இந்திரதனுசில் (Rain bow) நாம்பார்க்கும் (1) ஊதா, (2) நீலி, (3) நீலம், (4) பச்சை,

(5) மஞ்சள், (6) கிச்சிலிப்பழ நிறம், (7) சிகப்பு முதலிய நிறங்கள் ஏற்படுகின்றன. இவற்றில் ஊதாவும் நீலமும் சேர்ந்தது நீலி, நீலமும் மஞ்சளும் சேர்ந்தது பச்சை, மஞ்சளும் சிகப்பும் சேர்ந்தது கிச்சிலிப்பழநிறமாம்; இங்ஙனமேஊதாவும் நீலியும் சேர்க்க ஒரு புதிய நிறமும், அப்புதிய நிறமும் ஊதாவும் சேர வேறொரு புதியநிறமுமாம். இப்படியே எண்ணிறந்தநிறங்கள் உண்டாய்க்கொண்டே யிருக்கும். இங்ஙனம் பலவகைப்பட்ட நிறங்களைக் கண்டறிய ஈசுவரனால் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கண்ணிந்திரியத்தைத்தவிர மற்ற எந்த இந்திரியமும் பயன்படாது. ஆதலால் வர்ண வேறுபாடுகளை யறிவதில் பிள்ளைகளின் கண்களைத்தயார் செய்வது அத்தியாவசியகமாம். ஆதலால் சிறுபிள்ளைகளுக்குப் பற்பல நிறமான வஸ்துக்களையும், காகிதங்களையும் காட்டி, அந்நிறங்கள் எங்கெந்த நிறங்களின் சேர்க்கையால் உண்டாயினவென்னும் விஷயத்தையும் மற்றுமுள்ள பல விஷயங்களையும் போதிப்பது நலம்.

பல நிறங்களின் சேர்க்கையாலுண்டான ஒருநிறத்தையறிய மாக்ஸ்வெல் (Maxwell) என்பவர் (Colour wheel) வர்ணசக்கரம் என்னும் ஓர் உபகரணத்தைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். இச்சக்கரத்தில் பாதி கறுப்பும் பாதி வெண்மையுமான இரண்டு பாதி வட்டத்துண்டுகளைச் சொருகி, சக்கரத்தின் மையத்தை ஒரு கம்பியில் கோத்துச் சக்கரத்தைச் சுழற்றினால் வெண்மையும் கறுப்பும் சேர்ந்து சாம்பல் நிறம் அச்சக்கரம் சுழலும் போதுபுலப்படும். இதனால் சாம்பல் நிறத்தில் வெண்மையும் கறுப்பும் சேர்ந்திருக்கின்றனவென்று பிரத்தியக்ஷமாய் அறியலாம். இவ்விதம் மஞ்சளும் நீலமும் சேர்ந்தால் பச்சையாய்ப் புலப்படும். மஞ்சள் முக்கால் சக்கரத்திலும் நீலம் கால் சக்கரத்திலும் வைத்துச் சுழற்றினால் அவை மஞ்சள் அதிகமான இலைப்பச்சையாய்த் தோன்றும். ஆகவே வர்ணங்களின் சேர்க்கையின் அளவைத் (Proportion) தெரிந்து கொள்ள இவ்வுபகரணம் மிக உபயோகமானது. சில வர்ணங்களுக்குஅருகேவேறு சில வர்ணங்களை வைத்தால் அவை ஒன்றோடொன்றுகலந்து வேறு நிறமாகப்புலப்படும். (Reflection of Colours).

(வரும்)

N. சுப்பிரமணிய அய்யர்,
எலிமெண்டரி ஸ்கூல் எட்மாஸ்டர்,
திருவேட்டீசுரன் பேட்டை, சென்னை.

வல்லாள மகாராஜன் கதை.

(171-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

நிகழ்கால நிலைமையுடன் எதிர்கால நிலைமையையும் ஆராய்ந்து சொல்பவரான அமைச்சர், அரசன் தீயனவற்றுள் ஏதேனும்புரிய நினைப்பனாயின் அதனைத்தடுத்து அவனை நல்வழியிற்செலுத்தவேண்டும்; அரசன் தம்மொழிகேளாது சினந்தானாயின் வேதாகமஇதிகாச புராணங்களிலுள்ளநீதிகளும், முன்னோர்முறைகளும், உலக நடைகளும், எடுத்துரைத்து அவ்வரசனை நல்வழியிலேயே செலுத்த முயலல்வேண்டும்; மேலும், அமைச்சர் அரசன் இயற்றும் செய்கைகளால் வரும்பயனும், அச்செய்கைகளை இயற்றும்விதமும், அவற்றை இயற்றத்தக்ககாலமும், இடமும் சீர்தூக்கிப்பார்க்கக் கூடியவரா யிருக்கவேண்டும். வேற்றரசர் தம்மை எவ்விதமொழிகளாலும் செயல்களாலும் மனங்கலக்கினும் அப்பகைவர் வசப்படாது நீதிநோக்கித் தங்கள் அரசனுக்கு நன்மைவாய்க்கச்செய்வதிலேயே கண்ணோட்டமுடையவராயும், தாங்கள் அரசன் முன்னின்று சொல்லும்போது எழுத்து, சொல் முதலியவற்றில் குற்றமறக் கூறியும், வார்த்தைகள்மிகைபடப் பயனிலாதுசொல்லாமல் சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைக்கும் ஆற்றலுடையவராயும் இருக்க வேண்டும்; அங்கஹீனராய் இருத்தலாகாது; பிணியில்லாமல் சுக சரீரராய் இருத்தல் வேண்டும். அரசனது அமைச்சர் இத்தகைய லக்ஷணங்கள் பொருந்தியிருக்குங் காரணத்தினாலேஇராசாங்ககாரியங்களை அவர்பால் விடுத்து அரசன உலகபோக மொன்றிலேயே ஈடுபட்டு இராஜகாரியத்தைக் கவனியாது இருத்தலாகாது. அவ்வமைச்சருடன் அரசனுங்கலந்து அறிவனவற்றை யூகமாயறிந்து செய்வனவற்றைச் செய்யுமாறுசெய்து அரசியற்றல் தகுதி. அப்படியல்லாவிடின் அவ்வரசு அவலமாய்விடும். இது திண்ணம். அரசரேறே! இராஜ லட்சணங்கள் குறைவிலாது சம்பூர்ணமாக உன்னிடத்திற் பொருந்தியிருத்தலின், உனக்கு விரிவாய் யான் சொலத்தக்கது கிடையாது. ஆனால் பொதுவாய் யாவருக்கு மாமாறு இப்போது யான் மிகச் சுருக்கமாகச் சில பேசினேன். இன்னும் முக்கியமாய் ஒரு விஷயம்சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கின்றேன். அதைக் கேட்டருளவேண்டும் மன்னர் மன்னவா! தன்னரசுக்குட்பட்டகுடிகள் காலபேதத்தால் வறுமையடைந்து துன்புறுங்

காலத்தில் தான் அவர்களிடத்துச்சாதாரணமாய் வாங்குகின்ற ஆறிலொருபங்காகும் ஆதாயத்தை நீதிபோலக்குறைத்து வாங்கவேண்டும்;பஞ்சகாலத்தில் தன்னிடத்திருக்கும் மூலதனத்தின் அளவுக்குத்தக்கபடி யியன்றவரையில் உதவிசெய்து அவர்களைக்காப்பாற்ற வேண்டும். ஜனங்கள் அளவுக்கு மேற்பட்டுச் சாகவும், தன்னாட்டில் எப்போதும் வந்திராத வியாதிவந்து ஜனங்களை வருத்தவும் நேரிட்டால் அவை நேரிட்ட காரணத்தையும் அவை நீங்கத்தக்க முயற்சியையு மறிந்து அவற்றை நீக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வது அரசன்கடமை. குடிகள் தங்கள் குறைகளை இராஜாங்கத்தாருக்குத் தெரிவிக்க வரின், இன்றுவா, நாளைவாவென நாள்கள் போக்காது அவர்கள் குறையை அப்போதைக்கப்போது இராஜாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் கேட்டறிந்து கவனித்து வருகிறார்களா வென்று அப்போதைக்கப்போது பார்க்க வேண்டும். பிழை செய்தோர் உறவினரென்றும், அயலாரென்றும், நட்டாரென்றும், ஒன்னலரென்றும், ஆடவரென்றும், மகளிரென்றும் எண்ணாது எவரெக்குற்ற மியற்றினும் தர்மாதர்மமறிந்து நடுவுநிலைமையாகத் தீர்மானித்துப் புகழ்பெறுவது ஒழுங்கு. ஞாயமற்ற செயல் செய்து பூகலத்தோர் கஷ்டப்படப் பொருள் தேடாமையே நேர்மை. புகழைப் போக்கடிக்குஞ் சூதாடலை அரசன் கனவிலும் நினையாதிருக்க வேண்டும். அறத்தைப்போதிக்கும் நூல்களையும், போர்முறையை விளக்கும் நூல்களையும் தக்கோர் பால் கற்றும் கேட்டும் அவ்வழி நடக்கும் பண்பினரோடு பழகிவரவேண்டும். செய்தக்ககடன் செய்து முடிப்பதேதகுதி. இறைவன் தன்படைப்புக்குட்பட்ட அளவற்ற ஆன்மகோடிகளை ஒருவன்பா லாக்கி அவ்வொருவனால் அவ்வுயிர்கள் காக்கப்படவேண்டுமென நியமித்ததறிந்து தக்கபடிநடப்பதல்லவோ காவலன் கடமை. இயற்கையிலேயே நீ நன்மதியுடையவனாதலின், நினக்குச் சொல்லும் நீதிகளும் உளவோ? இல்லை என்றார் முனி புங்கவர். அதுகேட்டுஅரசன்வணங்கிப்புகல்வான்: கொழுந்துவிட்டெரியும் முத்தழல்வளர்க்குங் கோதிலா ஜிதேந்திரியரே! தமியேனை உய்விப்பான்வேண்டி இவற்றைத் தாங்கள்போதித்தீரென்றுதெரிகின்றது; சாந்தசிலராகியதங்கள் அருட்சகாயத்தால் இதுகாறும் இந்நீதியோடே தமியேன் செங்கோல்செலுத்தி வந்தனன்; இனியுமவ்வாறே தங்களருளால் முறைதவறாது நடந்து அறமலாதன

ஒருவி நன்மைபெறுவேனென யான் கருதுகின்றேன். பெரியோர் அருளால் பல நீதிகளைக்கேட்டறிந்துளேனாதலால் அறநெறியிற் சிறிதும் பிறழாது நடக்கவே முயல்கின்றேன். தங்களுடைய திருவுள்ளத்தில் சிறியேனையும் ஒரு பொருளாக மதித்து இங்கு எழுந்தருளிய தென்னோ? தமியேன் அறியக்கூடுமோ! என்றுவினவி இறைவன் வணங்க, நாரதமுனிவருரைப்பார்: நின்னுயிர்போல மன்னுயிரைக் காக்கும் பூபாலா! இப்பூதலத்துள்ள பல திருப்பதிகளைக் கண்டு தரிசிக்கவிரும்பி வெள்ளியங்கிரிவிட்டு நீங்கினன்; மண்டலத்திலுள்ள திருப்பதிகள் பலவற்றிற்சென்று புண்யதீர்த்தங்களில் மூழ்கிஆங்காங்குள்ள மூர்த்தங்களைத்தரிசித்துப் பலநாள்கழித்தேன்; இப்போது இப்பதியையுங் கண்டு இங்கெழுந்தருளி யிருக்கும் அய்யனுமரியுந்தேடிக் காணொணாத் தேவதேவனைத் தரிசிக்க விரும்பி வந்தனன். வருங்கால் இந்நாட்டில் வானளாவ உயர்ந்த துவசமொன்று என் முன்னே தோன்றிற்று; அத்துவசக் கருத்தும், அதன் வரலாறும் ஐயமற அறியலாமென்று உன்னிடம் வந்தனன்; நின்னைக்கண்டேன்; அத்துவச நாட்டியதன்கருத்து எனக்கு அறிவிக்க வேண்டும் என்றார்.

கோகிலாம்பாள் அம்மாள்.

பொறுமை யெவர்க்கும் பூஷண மாகும்.
இங்கிதந் தேட வின்பம் பயக்கும்.
நல்லோ ரிணக்கம் நன்மை விளைக்கும்.
வேசியர் வேட்கை வேதனை கொடுக்கும்.
அரச னீதிக் கடங்குதல் நன்று.
மறுமையை நோக்குவோர் மாசற வாழ்வர்.
நிந்தனை புரிவார் நீசரே யாவர்.
பிறர்பொருள் கவர்வார் பெருந்துய ருறுவார்.
அறமே யென்று மருந்துணை யாகும்.
அன்பிலா வாழ்க்கை யின்பந் தராது.
ஏழைகட் கிரங்கி யீயா திருந்தென்?.
காமக் கடலைக் கடக்க நீமுயல்.
ஒற்றுமை யுடைமை யுறுதியெ லாந்தரும்.

பகைவனைவென்ற ஒரு பராக்கிரமசாலியின் கதை.

கொல்லப்பட்டி யென்னும் ஒருகுக்கிராமத்திலுள்ள ஒரு தெருவில் அவ்வூராரனைவரும் கும்பல் கூடி உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கையில் ஒரு மனிதன் தன்னுடைய கையில் துணிக்கப்பட்ட காலொன்றைப் பிடித்துக்கொண்டு ஓட்டமாய் ஓடி வந்து கொண்டிருந்தான். அவனைக்கண்ட அவ்வூரார் டே டே அப்பா! இந்தக்காலேதுனக்கு? ஏண்டாப்பா! இப்படி குடல் சரிந்து போகும்படி ஓடி வருகிறாய் என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அந்தச் சூரன் என்னுடைய பகைவனது காலை வெட்டி யெடுத்துக்கொண்டு அந்தப் பகையாளி என்னைப் பின் தொடர்ந்து பிடித்துக் கொள்ளக் கூடுமென்று பயந்து அவனுக்குப் பிடிபடாதிருக்கும் பொருட்டு இப்படி ஓடி வந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று பதில் சொன்னான். அதற்கவர்கள் சை! போ, எங்கும் பகைவனது தலையை நறுக்குதல் நல்ல சூரனுக்கு நியாயமே யன்றிக் காலை நறுக்குவதும் வீரமா? என்று அவனை ஏளனஞ் செய்தனர். அதற்கு அவன் நான் உங்களைப் போலப் புத்தியில்லாதவனல்ல. என் சத்துருவின் சிரத்தை இதற்குமுன்னமே கணவாய்க் கள்வர்கள் அவன் கையிலிருந்த காசைக் கொடுக்கும்படி கேட்டதற்குக் கொடேன் என்று அவன் வம்பு செய்ததினாலே, அவர்கள் கரவாள் கொண்டு அவனது தலையைத் துண்டித்துக் கொண்டு போய் விட்டார்களாம். இதைக் கேள்விப்பட்ட நான் சத்துரு ஜயத்தைப் பெறுதற்குத் தக்க சமயம் நேரிட்டதென்று நினைத்துப் போய் அவ்விடம் எவ்வளவு நேரமோ தேடித்தேடிப் பார்த்தும் தலை கண்களுக்குப் புலப்படாமையினால் காலையாவது வெட்டிக்கொண்டுபோவோமென்று நினைத்து அவனது காலைவெட்டிக் கொண்டு வந்தேன் என்றான். அது கேட்டோர் இவ்வளவு பேராண்மை யுள்ளவனா நீ! மஹா சூர தீர வீர சண்டப்பிரசண்டசூன்யபுத்தி சூடாமணி என்னும் பேர் உனக்கே பொருந்து மடா என்று அவனை மேன்மேலும் ஏளன வாழ்த்துப்பாடி மெச்சிக் கொண்டாடினார்கள். இக்கதையால் மூடர்கள் தமக்கு வரும் அவமானத்தை யெண்ணாது நடக்கின்றனரென்பது விளங்குவதாம்.

S. K சச்சிதாநந்தம்;
சூளை, சென்னை.

நீதிசதகம்.

(184-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

(67) இவ்விடத்தில் விஷ்ணு நித்திரை செய்கிறார்; இவ்விடத்தில் விஷ்ணுவுக்கு விரோதியான அஸுரர்கள் வஸிக்கிறார்கள்; இவ்விடத்தில் பர்வதங்கள் வஸிக்கின்றன; இவ்விடத்தில் ஸர்மலவர்த்தகம் என்னும் பெயருள்ள பிரளய காலமேகங்களோடு வடவாமுகாக்னி வஸிக்கிறது; ஆகையினால், ஸமுத்திரத்தினுடைய சரீரமானது அதிக விஸ்தாரமுடையதாயும் பலமுள்ளதாயும் பாரத்தை ஸஹிக்கக்கூடியதாயும் இருக்கிறது. ஆச்சரியம்!

(அ) (பரோபகாரத்தையே முக்கியமாக வுடையவர்களின் ஜன்மம் ஸபலமுடையதென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் கூறுகிறார்.)

(68) எந்த ஆதிகூர்மத்தால் விஸ்தாரமான உலகத்தைத் தூக்கும்பொருட்டு முதுகானது கொடுக்கப்பட்டதோ அந்தக் கூர்மத்தின் ஜன்மம் பிரயோஜனமுடையது; எந்தத் துருவர் கிரக நக்ஷத்திராதிகளைச் சுற்றும்படி செய்கிறாரோ அவருடைய ஜன்மமும் சிலாக்யமானது; எவர்கள் பிறர்க்கு ஹிதம் பண்ணுவதில் கருத்துள்ளவர்களோ அவர்களே சிரேஷ்டமடைகிறார்கள். ஆதரவற்றவர்களான மற்றப்பிராணிகள் துருவருக்கு மேலுமில்லை, ஆதிகூர்மத்துக்குக் கீழுமில்லை. ஆனால் பிரும்மாண்டமாகிய அத்திப் பழத்துள்ள மசகம்போலப் பிறந்திறந்துவிடுகிறார்கள்.

(69) ஓ ஜனங்களே! (வைராக்கியமாகிய ஆயுதத்தால்) ஆசையாகிய கொடியை அறுங்கள்; பொறுமையை அடையுங்கள்; மதத்தை விடுங்கள்; பாபத்தில் அன்பு பாராட்டாதேயுங்கள்; ஸத்யத்தைச்சொல்லுங்கள்; நல்வழியில் நடவுங்கள்; வித்வான்களை ஸேவியுங்கள்; பூஜ்யர்களைப் பூஜைபண்ணுங்கள்; சத்ருவையும் அனுசரியுங்கள்; குரு முதலானவர்களை நன்றாக வணங்குங்கள்; கீர்த்தியைக் காப்பாற்றுங்கள்; துக்கப்பட்டவனிடத்தில் தயை செய்யுங்கள். இவையெல்லாம் ஸாதுக்களின் கிருத்யமாம்.

(70) மனஸிலும் வாக்கிலும் சரீரத்திலும் புண்ணியமான அமிருதத்தால் பூர்ணர்களாயும் திரிபுவனத்திற்கும் அநேகவிதமா

ன உபகாரங்களாலே பிரீதியை உண்டு பண்ணுபவராயும் பிற ருடைய குணலேசங்களை அதிகமாகச் சொல்லுபவராயும் எப்பொழுதும் தம்மனதில் சந்தோஷத்தை அடைந்திருப்பவராயும் உள்ள ஸாதுக்கள் எவ்வளவு பேர்கள்? (அல்பமாகத்தான் இருப்பார்களென்று கருத்து).

தைர்ய பத்ததி.

(71) (அமிர்தத்தை யடையவேண்டுமென்னுங் கருத்துள்ள) தேவர்கள் ஸமுத்ரத்தைக் கடைய ஆரம்பித்தார்கள்; அந்த ஸமயத்தில் ரத்னம் முதலியவை உண்டாயின; அவற்றைக்கொண்டு ஸந்தோஷத்தை அடையவில்லை; அதிலிருந்து பயங்கரமான விஷமுண்டாயிற்று; அதனாலும் பயப்படவில்லை; அமிருதமுண்டாகும் வரையிற் கடைவதை நிறுத்தவுமில்லை. ஆகையால் தைரிய சாலிகள் நிச்சயித்த காரியத்திலிருந்து ஒழிவடைகிறதில்லை.

(72) அதமர்கள் இடையூறு வரும் என்றுபயந்து ஒருகாரியத்தையும் ஆரம்பிக்கிறதில்லை; மத்திமர்கள் ஒரு காரியத்தை ஆரம்பித்து விக்னம் நேரிட்டால் அந்தக் காரியத்தை முடிக்காமல் நிறுத்திவிடுவார்கள்; உத்தமர்கள் ஒரு காரியத்தை ஆரம்பித்து அநேக இடையூறுகளால் தடைகள் நேரிட்டாலும் ஆரம்பித்த காரியத்தை விடமாட்டார்கள்.

(73) காரியத்திலே திருஷ்டியுள்ள புருஷன் சில இடங்களில் பூமியில் சயனம் பண்ணிக்கொள்வன்; இன்னும் சில இடங்களில் கட்டில் முதலிய படுக்கையில் சயனம் பண்ணிக்கொள்வன்; சில இடத்தில் கீரையை ஆகாரம் பண்ணுவன்; சில இடத்தில் சம்பா அரிசி அன்னத்தை யுருசியாய்ச் சாப்பிடுவன்; சில இடத்தில் கந்தைத் துணியைத் தரித்துக்கொள்வன்; சில இடத்தில் திவ்யவஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொள்வன். தைரிய சாலியான காரியார்த்தி துக்கத்தையும் ஸுகத்தையும் எண்ணமாட்டான்.

(74) நீதியில் ஸமர்த்தர்கள் நிந்திக்கட்டும், அல்லது ஸ்தோத்திரம் பண்ணட்டும், ஸம்பத்தானது வரட்டும், அல்லது இஷ்டப்படி போகட்டும், இப்பொழுதே மரணம் இருக்கட்டும் அல்லது யுகாந்தத்திலாவது இருக்கட்டும், எப்படி இருந்தாலும் தீரர்கள் நியாய மார்க்கத்திலிருந்து ஒரு அடிகூடத் தவறமாட்டார்கள்.

(75) எந்தத் தைரியசாலியினுடைய சித்தமானது மங்கையரின் கடைக்கண்ணுகிய பாணங்களால் பேதிக்கப்பட இல்லையோ, கோபாக்கினி ஜ்வாலையால் தகிக்கப்படவில்லையோ, அநேக விஷயங்களையுடைய லோகபாசங்களால் ஆசைக்குள்ளாக வில்லையோ, அந்தத் தீரன் ஸகல ஜகத்தையும் ஜயித்துக்கொண்டிருக்கிருன்.

(76.) தைரியத்தோடுகூடின புருஷரை அதமர்கள் தரித்திரர்களாகச் செய்தாலும் அவர்களுடைய தைரிய குணத்தை நிவிருத்தித்தல் முடியாது. ஜ்வலிக்கிற அக்னியைத் தலைகீழாகச் செய்தாலும் அதன் ஜ்வாலை ஒருகாலும் கீழ்ழபோவதில்லை.

(77.) இந்தச் சரீரம் அத்யுந்நதமான மலையின் கொடுமுடியிலிருந்து மேடுபள்ளமுள்ளதாயும் கடினமான கல்லுள்ளதாயுமுள்ள பிரதேசத்தில் விழுந்து சிதறட்டும்; அது சிலாக்யம். கூர்மையானபல்லுள்ள ஸர்ப்பத்தின் வாயில் கையை வைப்பதும் சிரேஷ்டம். ஜ்வலிக்கிற அக்னியில் பிரவேசிப்பதும் சிரேஷ்டம். ஆனல் நல்ல ஸ்வபாவத்தை மாத்திரம் விடுதல் கூடாது.

(78.) எந்தப்புருஷனிடத்தில் ஸகல ஜனங்களுக்கும் பிரீதிகரமான ஸத்வபாவமானது விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றதோ அந்தப் புருஷனுக்கு உடனே அக்னியானது ஜலம்போல ஆகும்; ஸமுத்திரம் வாய்க்கால்போல ஆகும்; மேருபர்வதம் சிறிய சிலைபோல ஆகும்; சிங்கமானது மான்போலாகும்; ஸர்ப்பமானது புஷ்பமாலைபோல ஆகும்; விஷமானது அமிருதவர்ஷம்போலாகும்.

(79.) ஒரு மரத்தை வெட்டினுலும் அது மீண்டும் உண்டாகிவிடுகின்றது. சந்திரன் கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் க்ஷயத்தை யடைந்தாலும் மீண்டும் சுக்லபக்ஷத்தில் விருத்தி யடைகிருன் என்று ஆலோசிக்கிற ஸாதுக்கள் பந்து ஜனங்களுடைய வியோகம் நேரிட்ட காலத்து வருத்தப்படமாட்டார்கள்.

வி-ஸா-ராமச்சந்திர சாஸ்திரியார்,

விஷ்ணுபுரம்.

சூடாலே.

(181-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

சுமந்திரி:—சோமநாத சாஸ்திரியாரே! நீர் நேற்றிரவு நமது மகாராஜா கிருகத்தில் யாது திருடினீர்?

சோமநாத சாஸ்திரி:—அடுப்பில் நெருப்புத் தள்ளும் ஓரோட்டை யிருப்புக் கரண்டியை.

சுமந்திரி:—இருப்புக் கரண்டியா? இதனையா திருடவேண்டும்? அரண்மனையின் அந்தப் புரத்தில் பொன்னுலகத்தாரும் பெறுதற்கரிய பாத்திரவகைகள் பேராற்றங்கரையில் குழாங் கற்கள் கிடப்பன போலக் கிடக்கின்றனவே? அவற்றுள் யாதாவதொன்றனைத் திருடக் கூடாதா? உமக்குப் புத்திப்பிரம முண்டாயிருக்கலா மென்று நினைக்கின்றேன். அங்ஙனமல்லா விடத்து இருப்புக்கரண்டியைத் திருடமாட்டீர்; உண்மையில் இத்திருட்டுத் தொழிற்கும் உடன்பட மாட்டீர். நீர் எதனுற் குறைந்திருக்கின்றீர்; மகாராஜா தங்கள் தந்தையாராகிய சொக்கலிங்க சாஸ்திரியாருக்கும் உமக்கும் தந்த பொருள்களுக் களவில்லவே! சொக்கலிங்க சாஸ்திரியாரைப் போலச் சிறந்த பண்டிதரா யுள்ள நீர் இவ்வினைத் தொழிற் குடன்படலாமா? (அரசனை நோக்கி) அரசரேறே! இவரைத் தாங்களே விசாரிக்க வேண்டும்; தலைவிதியைக் கடப்பவர் யாவர்?

சிகித்துவசன்:—(சுமதியை நோக்கி) சுமதி! அக்கரண்டியை வாங்கும் பார்ப்போம்.

சுமதி:—சோமநாத சாஸ்திரியாரே! நீர் திருடியபொருளைத் தாரும்.

(சோமநாத சாஸ்திரி அக்குளில் கந்தைத் துணியில் சுற்றி வைத்திருந்த அவ்வோட்டைக்கரண்டியை மெதுவாகவெடுத்துக் கறுப்பன் கையில் கொடுத்தார். அதனை அவன் பிரித்து, கரண்டியைச் சுமதியினிடத்தில் பணிவாகக் கொடுத்தான்.)

சுமதி:—ஆ! ஆ! இக்கரண்டி யொருகாசும் பெறாதே! இதையா இவர் திருடவேண்டும்! இவர்க்குப் பைத்தியம் பிடித்திருக்கலா மென்று நானும் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

சிகி:—மருத்துவரிடத்து இவரைச் சோதனைக்கனுப்புங்கள். பைத்தியம் பிடித்திராத பட்சத்தில் இவர் இவ்விழி தொழிலைச் செய்ய ஒருகாலு முடன் படார்.

சோம:—(வெட்கத்தொடு தலைவணங்கிக் கண்ணீர் ஒழுக நின்று) ராஜாதிராஜ! எனக்குப் பைத்தியம் சிறிது மில்லை; நான் நல்லறிவோ டிருக்கிறேன்; யானவ்வோட்டைக் காண்டியைத்திருடிய துண்மையே! என்னை மருத்துவரிடம் சோதனைக் கனுப்ப வேண்டாம்; என்னைக் குற்றத்திற்குத் தக்கபடி தண்டிக்குமாறு பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சிகி:—சுமதி! அக்காண்டியை மேலே தூக்கும், பார்ப்போம். (சுமதி அப்படியே செய்தான்.)

சோம:—ஆறிலொரு பங்கு குடிகளிடத்தில் வாங்கி, அவர்களை யன்னைபோல அன்புடன் காக்கும் அரசரேறே! என்னை மேலும்மேலும் அவமானப் படுத்த வேண்டாம், சட்டப்படி என்னைச் சீக்கிரமாகத் தண்டித்துவிடுங்கள்; அதுவே எனக்கிப்போது தக்க சன்மானமாம். தாங்கள் கருணையினால் என்னைத்தண்டியாது விட்டால் யான் மறுமையில் நரகதுன்பத்தைத்தவறாது அனுபவிப்பேன். "தண்டிக்கத் தகாதவர்களைப் பொருளாசையால் தண்டித்தும் தண்டிக்கத் தக்கவரைத் தாட்சண்ணியத்தால்தண்டியாதுமுள்ள அரசன் இம்மையில் அகீர்த்தியையும் மறுமையில் நரகத்தையுமடைகின்றான்" என்று மனுகூறுவதைத் தாங்கள் கவனிக்க வேண்டும். இச்சோமநாத சாஸ்திரி நாம் குருவாகப் பாவித்து வந்த சொக்கலிங்க சாஸ்திரியின் குமாரரென்று தாட்சண்ணியத்தினால் தண்டியாது விடின் எனக்கும் உமக்கும் தீராதபழிபாவம் மாறாது நிற்பனவாம். சிறிதும் தாட்சண்யம் பாராது என்னைத் தண்டிக்குமாறு மிகப்பணிவாகப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

(சபையிலுள்ளார் யாவரும் இவ்வளவு தருமந்தெரிந்த விவர் இதனை யெதற்காகத் திருடினாரோவென்று, அவர் மீதுள்ள அன்பால் தலைவணங்கிக் கண்ணீருகுக்கின்றனர்.)

சிகி:—(அவரது வார்த்தையைக் கேட்டு மனமிரங்கி) தருமசாஸ்திரத்தி னெல்லையைக் கண்ட சாஸ்திரியாரே! ஒருகாசளவும் பெறாத இவ்வோட்டைக் கரண்டியை யேன் திருடினீர்?

சோம:—யான் ஒன்றுமொன்று குறையாது வாழும் பெருஞ் செல்வ முடையவனா யிருத்தலின், திருடினதற்குக் காரணம் எனக்குச் செவ்விதாகத் தெரிய வில்லை! என் தகப்பனார் எனக்கு அடிக்கடி ஒன்று சொல்லுவார்! அதுதான் யான் இவ்வோட்டைக் கரண்டியைத் திருடியதற்குக் காரணமாகு மென்று நினைக்கின்றேன்.

சிகி:—அஃதியாது?

சோம:—அஃதாவது அடே சோமநாதா! நீ அடிக்கடி தருமசாஸ்திரத்தைப் படித்துச் சிந்திக்க வேண்டும். உன்னுடைய ஜாதகத்தில் நீ யொருநாள் திருடுவா யென்றிருக்கின்றது. அத் திருட்டுக் குற்றத்தைச் சுலபமாக்கி உன்னைக் காப்பது தருமசாஸ்திரமாகும். இதனை மறவாதே யென்றடிக்கடி கூறுவதேயாம்.

சிகி:—சாஸ்திரியாரே! நீர் திருடியதற்குக் காரணம் உமது தந்தையார் கூறியதா? ஜாதகத்தி லமைந்திருப்பதா?

சோம:—ஜாதகத்தி லமைந்திருப்பதே!

சிகி:—அத்திருட்டிற்குத் தண்டனை விதிப்பது தவறுமோ?

சோம:—ஆகாது; தவறாது தண்டிக்கலாம்.

சிகி:—அது கிடக்கட்டும். நீர் எவ்வாறு அந்தப்புரத்திற்கு வந்தீர்.

சோ:—நேற்று மாலை அந்தப்புரத்திற்கு விகடகவி மகாராணியவர்களிடம் வேதாந்த விசாரம் செய்யச் சென்றபோது நானும் விகட கவியுடன் பேசிக்கொண்டே சென்று ஒரு பக்கத்தில்மறைந்து விட்டேன். விகடகவி இப்போது உள்விழிப் பார்வையோடிருப்பதால் பிறகென்னைக் கவனிக்கவில்லை.

சிகி:—நீர் அங்குள்ள பொன் பாத்திரம், இரத்தின பாத்திரம், சுவர்ணபாத்திரம், இரசித (வெள்ளி) பாத்திர முதலிய வற்றுள் ஒன்றையுந் திருடாது அடுப்பில் நெருப்புத் தள்ளும் இவ்வோட்டை யிருப்புக் கரண்டியைத் திருடியதன் காரண மென்ன?

சோம:—இரத்தின பாத்திர முதலியவற்றைத் திருடவேண்டுமென்னுமெண்ணத்தோடுதான் அந்தப் புரத்திற்கு வந்தேன். அங்கு யாவரும் உறக்கங்கொண்ட பின்னர், யான்முன்னர் இரத்தின பாத்திரங்களையும் சுவர்ன பாத்திரங்களையும் எடுத்தேன். எடுத்தபோது எனக்கு "மாணிக்கம், முத்து, பவளம், வைடூரிய முதலியவற்றுள் ஒன்றை ஆசையினால் திருடியவன் தட்டாரப் பூச்சியாகப்பிறப்பான்" என்னும் மனுவாக்கியம் ஞாபகத்திற்கு வந்துவிட்டது. வரவே, இந்தப் பொருள்களைத்திருடியேன் தட்டாரப்பூச்சியாகப் பிறக்கவேண்டுமென்றெண்ணித் தண்டனைகுறைந்த திருட்டு யாதென்று பலவாறாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தேன்; முடிவில் இவ்வோட்டைக் கரண்டியைத் திருடுவதேயாமென்றேற்பட்டது. அதனால் இவ்வோட்டைக் கரண்டியைத் திருடினேன். அதன் பயனாக இப்போது அவமானத்தை யடைகின்றேன். இனிக்கேள்விகள் கேட்காது விரைவாகத்தண்டிக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகின்றேன்.

சிகி—"கற்பக் கழிமட மஃகும்", "உறுங் கவலொன், றுற்றுழியுங்கைகொடுக்குங் கல்வியினூங் கில்லை, சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை", "தளர்ந்துழி யுதவுங் கல்வி" என்றற் றொடக்கத்துப் பிரயோகம் உம்மிடத்துப் பயன்பட்டதாயிற்று. உமக்குத் தரும சாஸ்திரவுணர்ச்சியில்லாத விடத்து, நீர் பெரும் பொருளைத்திருடிப் பெருந்தண்டனையைத் தவறாதடைதற்குரியவராவீர்; இவ்வளவு மனஸ்தாபப் பட்டதே நீர் திருடியதற்குத் தக்க தண்டனையாகும். உம்மை விடுதலை செய்கிறேன். இனி நீர் நம்பிதா கூறியவாறொழுகிவாக்கடவீராக.

சுமந்திரி:—வேந்தர் வேந்தே! அந்தப் புரத்திலிருந்து தங்களை யழைத்துப்போக ஆள் வந்திருக்கின்றான். பொழுதும் ஆயிற்று.

சிகி.—ஆம்! ஆர், எல்லாரும் போவோம்.

யாவரும் போகின்றார்கள்.

ஒட்டகம்-(The Camel).

தேவையானது:—ஒட்டகத்தின் படம் ஒன்று.

இந்தப் படத்தைப் பாருங்கள். இதில் தெரிவதுதான் ஒட்டகம் என்பது. இது நமது தேசத்தில் இராது. வடஇந்தியா பாரசீகம் அரேபியா ஆப்ரிகா இந்தத் தேசங்களில்தான் இருக்கும். இவை சாதாரணமாய்க் காடுகளில் வசிப்பதில்லை. மனிதர்களின் வீடுகளிலேயே வசிக்கின்றன. நாம் ஆடுமாடுகளை வளர்ப்பதுபோல் அவ்வூர் மனிதர்கள் ஒட்டகத்தை வளர்ப்பதுண்டு. அவ்விடங்களில் அகன்ற பாலைவனங்களுண்டு. அதில் ரோடுகள் கிடையா. ரயில்வண்டியுங் கிடையாது. ஆகையால் அவ்வூர்மனிதர்கள் வியாபாரம்செய்யப் பாரமான மூட்டைகளை ஒட்டகத்தின் மேலேற்றிச் சமுத்திரம் போன்ற பாலைவனத்தின் அக்கரையிலிருக்கும் ஊர்களுக்குக் கொண்டுபோவதுண்டு. அதனல் ஒட்டகத்திற்குப் 'பாலைவனக் கப்பல்' என்று பெயர் வழங்குகிறது. இப்படி பாலைவனங்களில் கொஞ்சமேனும் களைப்படையாமல் பாரத்தைச் சுமந்துபோவதற்கு ஒட்டகம் எவ்விதம் அமைந்திருக்கிறதென்று கவனிப்போம்

தேகம்:—இதன் தேகம் பெரிதாயும் வலுவுள்ளதாயும் தோற்றுகிறது. கால்களோ மிகவும் நீண்டும் தூண்போல் நேர் செங்குத்தாயும் வலுவாயுமிருக்கின்றன. அதனல் பெரும்பாரத்தையும் சுமந்து நடக்கமுடியுமென்ருயிற்று. கால்கள் செங்குத்தாயிருப்பதால் ஒட்டகத்திற்கு ஓடவாவது தாவவாவது முடியாது. ஆனல் வேகமாக நடக்கமுடியும். பாரம்சுமந்த ஒட்டகம் நாளொன்றுக்கு 30 மைலும், பாரமில்லாத ஒட்டகம் 90 மைலும் கூட அலக்ஷியமாய்ச் செல்லும். இதன் உடல் குறுகியும் கால்கள் நீண்டுமிருப்பதால் நடக்கும் பொழுது தேகம் சமுத்திரத்தில் கப்பல் அசைவதுபோல் பக்கத்தில் அசைந்துகொண்டே போகும்.

பாலைவனங்களில் மணல் நிரம்பி யிருக்குமல்லவா? நடுப்பகலில் இந்த மணல் கனல்போல் சுடுமல்லவா? அப்பொழுது அதில் எந்தப்பிராணி நடக்கமுடியும்? ஒன்ருலும் முடியாது. நடந்தால் கால்வெந்து இறந்துவிடும். வெயிலில் நமது கால் சுடாமலிருக்க நாம் செருப்புப் போட்டுக்கொள்ளுகிரோமல்லவா? அதுபோல ஒட்டகத்திற்கும் செருப்பு இருக்கவேண்டு மல்லவா? அஃதென்ன? அதன் கால்களைக்கவனிப்போம். ஆடுமாடுகளுக்கிருப்பது போல்இரண்டேவிரல்கள்இருக்கின்றன. ஆனல்பிளவுபட்டகுளம்பு அக்காலில்இல்லை. அகன்று தட்டையான நகங்களிருக்கின்றன. விரல்களும் தனித் தனியாயில்லை. கெட்டியான ஒரு அகன்றதோல் விரல்களின் அடியைச் சுற்றியிருக்கிறது. இத்தோல் காலில் செருப்பிட்டதுபோல் கனமாயிருப்பதால் காலில் சூடுபடுவதில்லை. தவிர, அகன்றும் ரப்பர்போலு மிருப்பதால் நடக்கும் பொழுது கால் மணலில் ஆழ்ந்து போவதில்லை. அதிகதூரம் நடக்

தால் ஒட்டகமானது சிலவேளை களைப்படைவதுண்டு; அப்பொழுது ஆயா சந்தீர மணலில் சற்றுப்படுத்துக்கொள்வதுண்டு. படுக்கும்பொழுது இதன் தேகத்தில் சூடுபடாமலிருப்பதற்கு இதன் முழங்கை முழங்கால் தோள் பட்டை மார்பு இவ்விடங்களில் தோல் தடித்துப் பாதத்திலுள்ளதுபோல மெத்தென்றிருக்கின்றது. ஒட்டகத்தின் ரோமத்தைக் கவனியுங்கள்! அது கொஞ்சமாயும் குட்டையாயு மிருக்கிறது. ரோமங்கள் பூனைக்குக் கம்பளி போல் அடர்ந்து வளர்ந்திருப்பதுபோலச் சதா உஷ்ணத்தில் வாழும் இத ற்கும் இருக்கவேண்டுமோ? இல்லையல்லவா ?

ஒட்டகத்தின் தலையைப்பாருங்கள். நீண்டகழுத்தின் நுனியில் சிறி தான தலையிருக்கிறது. ஒட்டகத்திற்குக் கொம்பில்லை. அதனால் சத்துருக்க ளோடு சண்டைபோட அதற்கு முடியாது. சத்துருக்களின் கண்ணுக்கெட் டாமலிருக்கவும் அச்சத்துருக்கள் வருவதை முன்னதாகவே நன்றாக அறிந்து கொள்ளவும் இதற்குக்கூடும். இதன் நிறம்பழுப்பாய்மணல்போலிருப்பதால் ஒட்டகம் மணலிலிருப்பது எளிதில்காணப் படாது. இதன்பருத்தகண்கள் தலையின் உச்சியில் இருப்பதால், இதற்குத்தூர திருஷ்டியுண்டு; மூக்குத்துவா ரங்கள் பெரிதாயும் சதா நனைந்து மிருப்பதால் மோப்பசக்தி அதிகமுண்டு. குளம் கிணறு இல்லாத பாலைவனத்தில் பூமிக்கடியில் தூரத்திலிருக்கும் ஊற்றுக்களை மோந்தறிந்து அவற்றண்டைபோகும். பாலைவனங்களில் "ஸைமூன்" என்னும் உஷ்ணமுள்ள ஒரு சுழல்காற்று திடீரென்று வந்து வீசுவதுண்டு. இது வருவதைமோப்பத்தால் அறிந்து தன் எஜமானனைத் தூக்கிக்கொண்டுபோய்ப் பத்திரமான இடங்களில் சேர்ப்பதுண்டு. காற்றில் அகப்பட்டுக்கொண்டபோதிலும் சுவாசிக்கும்பொழுது மணல் தன் மூக்கி னுள் போகாமலிருப்பதற்கு ஒட்டகத்தின் மூக்கினுள் சதையாலமைந்த ஒரு உள் மூடியுண்டு. இது மணலைத் தடுத்துக் காற்றைமட்டும் சுவாசிக் கச்செய்கிறது.

உணவு:—தேகம் பருத்திருந்தபோதிலும் ஒட்டகம் சிறிது உணவை உண்டு திருப்தி அடைவதுண்டு. சிறிது தவிடும் தானியமும் வளர்ப்போர் இதற்குக் கொடுப்பதுண்டு. ஆனால் பாலைவனங்களில் போகும்பொழுது சில விடங்களில் மரத்தின் உச்சியில் இருக்கும் தழைகளையும் தரையோடுதரை யாய் முளைத்திருக்கும் சில முட்செடிகளையும் ஆவலுடன் பறித்து உண் ணும். இவற்றைப் பறிப்பதற்காகவே இதன் கால்களும் கழுத்தும் மிகவும் நீண்டிருக்கின்றன. தொளதொளவென்றிருக்கும் இதன் உதடும்வாயின்உட் பக்கமும் நாக்கும் கெட்டித்தோலால்மூடப்பட்டிருப்பதால், முட்செடிகளைப் பறித்துஒடித்துச்சதைக்க அதற்குமுடிகின்றது. ஒட்டகமும்சதைத்துண்ணு ம் மிருகமாகும். ஆனால்மாட்டிற்கிருக்கும் மேல்பல்லுக்குப்பதிலாக இதற்கு மேல்வாயில்இரண்டுமுட்பற்களுண்டு. கடைவாய்ப்பற்களும் மாட்டின் பற் கள்போல்தட்டையான நுனியைக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒட்டகமும்அசை போடும். ஆடுமாடுகளின் இரைப்பைபோல் இதற்கும் உண்டு. ஆனால்ஒட்டகத்

தின் இரைப்பையில் 3 பைகள்தாம் உண்டு. இதில் இன்னொரு விசேஷம். ஒட்டையாத்திரைபோவதற்குமுன் தன்னிரைப்பையில்நீரைநிரப்பிக்கொள்ளும். தாகமெடுக்கும்பொழுதெல்லாம் இந்தநீரைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குடித்துத்தாகமாற்றிக்கொள்ளும். ஒட்டகம்ஆகாரமில்லாமல் அதிகநாள்இருக்கும். அக்காலங்களில்அதன் முதுகிலிருக்கும்திமிழில்நின்றும்கொழுப்பைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஜீர்ணித்துக்கொண்டு வரும். யாத்திரைமுடிந்ததும் ஒட்டகத்தின் திமிழ் சுருங்கியிருக்கும். யாத்திரைபோவதற்கு முன் ஆகாரத்தைஏராளமாக உண்டு திமிழில் கொழுப்பைச் சேகரித்துக்கொள்ளும். அரேபியா ஆப்ரிக்கா இந்தியா தேசங்களிலுள்ள ஒட்டகத்துக்கு ஒன்றும், பார்சீகம் சீனு இவ்வூர் ஒட்டகத்திற்கு இரண்டு மூன்று திமிழ்களும் உண்டு.

மனிதர்களுக்கு ஒட்டகத்தால் இன்னும் உதவியுண்டு. அதன் பாலைக் கறந்து குடிப்பதுண்டு. அதன் சாணியால் வறட்டிசெய்வதுண்டு. இவ்விதம் உபகாரியாயிருப்பதால் ஒட்டகத்தைப்போல் அறிவுள்ளதும், பொறுமையுள்ளதுமானபிராணிவேறில்லையென்று சொல்வதுண்டு. அது தப்பு. இதைப்போல் புத்திகெட்ட மிருகம்வேறில்லை. இஃது அறிவில்லாததனால் தான் நம்மால் அவ்வளவு பெரியமிருகமாயிருந்தும் பழக்கமுடிகிறது. யாத்திரைகாலத்தில் அது தன் மனம்போல் போகுமே தவிர எஜமான் சொற்படி போகாது.

ஒட்டகம் தடவைக்கு ஒருகுட்டிபோடும். ஒருவருஷகாலம் குட்டிக்கு முலைப்பால் கொடுத்துவளர்க்கும்.

Doraysawmy Sastriar, M-A., L-T.
Professor, Presidency College, Madras.

பாவனமான நிழல்.

முன் ஒரு காலத்தில் காட்டில் தபஸ் செய்துகொண்டு ஒரு மஹரிஷி இருந்தார். அவருடைய நற்குணங்களும் தபோ மகிமையும் தேவதைகளையும் வியக்கச்செய்வதா யிருந்தன. பிரகிருதி ஸம்பந்தமுள்ள ஒரு மனுஷன்பூரணமானநிலையைஅடைந்திருக்கக்கூடுமோஎன்னும் சங்கை அத்தேவர்களுக்கு உண்டாகா திருக்கவில்லை நக்ஷத்திரத்தில் இருந்து அதன் ஒளியும் புஷ்பத்திலிருந்து அதன் பரிமளமும் எப்படி அவற்றிற்குத் தெரியாமலே நாலாபக்கங்களிலும் வீசுகின்றனவோ அப்படியே நம் மஹரிஷியின் தூய்மைக் குணங்களும் அவரறியாமலே அவருடைய தரிசனம்பெற்ற ஒவ்வொருவருக்கும் விளங்கிக்கொண்டிருந்தன. அவரைச் சாந்தாநந்த ஸ்வரூபரென்றே சொல்லலாம். ஒருபொழுதும் அவரை விட்டு விலகாத புன்சிரிப்பு, அன்பு, தயை, சாந்தம், பொறுமை இவற்றால் அவருடைய ஸ்வரூபம் பிரகாசித்துக்கொண்டே யிருந்தது.

இதைக் கண்ணுற்ற தேவதைகள் கடவுளை யடைந்து "ஈசா! இந்தப் பக்தனுக்கு அமானுஷியமான சக்திகளைத் தேவரீர் தந்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

"நல்லது, அப்படியே ஆகட்டும். அவனுக்கு என்ன இஷ்டம் என்று தெரிந்து வாருங்கள்" என்று ஜகதீசன் அருளிச் செய்தார்.

அதன்மேல் தேவதைகள் ஒன்றுசேர்ந்து நம்மஹரிஷியினிடம் வந்து பின்வருமாறு பேசலாயினர்:—

தேவர்கள்:—"உம்முடைய ஸ்பரிசமாத்திரத்தில் மனிதர்களுடைய பிணி நீங்க உமக்கு இஷ்டமா?" என்றார்கள்.

மஹரிஷி "அஃது எல்லாம்வல்ல கடவுளுடைய சக்தி. அது எனக்கெதற்கு?"

தேவர்கள். "துன்மார்க்கத்தில் ப்ரவர்த்திக்கும் ஆன்மாக்கள் உமது தரிசனமாத்திரத்தில் நன்னெறியை யடையும் பாக்கியத்தைப்பெற உமக்கு ஸம்மதமா?"

ம. ரி. "வேண்டாம். அது பகவத் ஸாக்ஷாத்கார மடைந்த மஹா புருஷர்களுடைய கார்யம். நான் அதற்கு அநர்ஹன்."

தே. "நீர் சாந்தாநந்த ஸ்வரூபராய் உலகத்தால் மதிக்கப்பட்டுப் பாப இருள் நிறைந்த இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் அந்தகாரத்தைப் போக்கடித்துப் பகவத் சரணங்களுக்கு வழி காட்டக்கூடிய ஒரு சுடராய் இருக்க உமக்கு ஸம்மதமா?"

ம. ரி. "மனிதர் என்னை நாடிவருவாரானால், அவர்கள் அடையவேண்டிய பகவத் பாதாரவிந்தங்களில் கவனம் குறைவுபடும். கடவுளுடைய மகிமை பிரபஞ்சத்தில் பிரகாசிப்பதற்கு எத்தனையோ வழிகள் அவர்களுக்கே தெரியும்.

தே. "ஆனால் உமக்கு என்னதான் ஸம்மதம்?"

ம. ரி. (மந்தஹாஸத்தோடு) "எனக்கு இஷ்டம் கடவுளுடைய அருள் என்னைவிட்டு ஒருபோதும் அகலாதிருக்கவேண்டியது தான். அஃது ஒன்றிருந்தால் எனக்கு வேறென்ன குறை?"

தே. (நிர்ப்பந்தமாய்) "நீர் ஏதாவது அமானுஷியமான ஒரு சக்தியை விரும்பா விட்டால், பலவந்தமாய் ஒரு சக்தி உமக்கு அளிக்கப்படும்."

ம. ரி. "நல்லது. உங்களுடைய ஸம்மதம் அப்படி யிருக்குமானால் எனக்கு ஒரே ஒரு சக்தியை அநுக்ரகியுங்கள். அஃதாவது-எனக்கு அணுவளவும் தெரியாமலே நான் ஏராளமான நன்மையைச்செய்யும் சக்தியே."

இதைக்கேட்ட தேவதைகளுக்கு மிகவும் மனக்குழப்பம் உண்டாயிற்று. அவர்கள் எல்லோரும் கூடி ஆலோசித்துப் பின்வருமாறு தீர்மானம் செய்தார்கள். அஃதாவது:—நமது மஹரிஷியின் நிழலானது பின்புறத்தி

லாவது இருபக்கங்களிலாவது அவர் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் எந்த வஸ்துவின்மேல் படுகிறதோ அந்த வஸ்துதன்னிடத்திலுள்ள பிணிநீங்கித் துன்பம் ஒழியவும், அதன் பாபம் நசிக்கவும்வேண்டும். அச்சக்தி அந்த நிழலுக்கு இருக்கவேண்டு மென்பதுதான். அவர்கள் தீர்மானப்படி அன்றுமுதல் அந்தமஹரிஷியின் சாயைக்கு மேற்சொன்ன பரமசக்தி ஏற்பட்டுவிட்டது. அவர் நடந்தவழி கட்டாந்தரையாயிருந்தும் பசும்புற்றரையாயிற்று; அவர் நிழலின் ஸ்பரிசம் பெற்றபட்ட மரம் துளிர்த்தது;வறண்டகுளம் நீர் நிரம்பிற்று; பலமற்ற குழந்தைகளுக்குத் தேகதிடம் உண்டாயது; பாபிகள் பக்தர்கள் ஆனார்கள். ஆனால் நம் மஹரிஷியோ முன்போலவே தமது நித்ய கர்மங்களைச் செய்துகொண்டு வந்தாரே யொழியத் தம்மிடத்திலிருந்து ஒரு தேஜஸின் அனுக்கிரகம் உலகத்தைப் பிரகாசிப்பித்தும் பரிமளிப்பித்தும் வருகிறதென்பதை அணுவளவும் உணர்ந்தாரில்லை. இவருடைய அடக்கத்தைப் பார்த்த ஜனங்கள் இவர் மகிமையைப்பற்றி ஒரு அக்ஷரமும் அவரிடத்தில் சொல்லாமலே, மௌனமாய்அவரைப்பின்பற்றினார்கள். நாளடைவில் அவருடைய பெயர் ஒருவருக்கும் ஞாபகமின்றிப் "பாவநமான நிழல்" என்னும் ஒரு புதிய பெயர் அவருக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது.

(ஒருமொழிபெயர்ப்பு)

K. Rangaswami Aiyangar.

உறுதி மொழிகள்.

(1) நாம் ஈஸ்வரனது துணையைப் பற்றினால் அடையக் கூடாதது ஒன்றும் இல்லை. (ரஸ்கின்-Ruskin)

(2) மனிதன் தனது வாழ்நாளில் தான் செய்யும் நேர்மையான செய்கைகளுக் கெல்லாம் உண்மையையே அஸ்திவாரமாகக் கொள்ளல் வேண்டும். (ரஸ்கின்- Ibid)

(3) நாம் சரீராகாரமாக (சரீரமே நான் என்று) நினைத்திருக்கும் போது ஈஸ்வரனைவிட்டு நீங்கினவர்களாகின்றோம். (கொரிந்தியன்ஸ் Corinthians.)

(4) எவன் கிறிஸ்துவி (ஈஸ்வரனி) ன் தன்மையோடிருக்கின்றானோ அவனே மேலான புதிய மனிதன். அவ்வாறிருக்கத் தலைப்பட்டபோதே அவனிடத்திருந்த பழையனவெல்லாம் அவனைவிட்டு ஓடிவிடுகின்றன; குணங்களெல்லாம் புதியனவாகின்றன. (கொரிந்தியன்ஸ்-Ibid)

(5) காணப்படும் பொருள்களெல்லாம் அழிந்துபோம்; காணப்படாதன எப்பொழுதும் அழிவற்றன; நித்தியம். (கொரிந்தியன்ஸ் -Ibid)

(6) குடும்பம், பொருள் சம்பாதித்தல், அதனைச் செலவு செய்தல், வேலை செய்தல் முதலிய எல்லாவித வாழ்க்கையின் பகுதியிலேயும் எவன் தனது மனதைச் சமானமாக (அஃதாவது ஒன்றில் அதிகமாக மற்றொன்றில் குறைவாக இல்லாமல்) செலுத்துகிறானோ அவனே ஈஸ்வரத்தன்மையுடையவன்; அவனே தெய்வம்.

(7) எவன் நியாயம் என்கிற கண் பெற்றிருக்கிறானோ அவன் எல்லாவற்றின் குறிப்பையும் அறிவன்.

எவன் காமம் என்கிற கண் பெற்றிருக்கிறானோ அவன் எதையும் அறியான்.

எவன் பொறாமை என்கிற கண் பெற்றிருக்கிறானோ அவன் பிறனது அபிவிருத்தியை மாத்திரம் பார்ப்பன்.

எவன் பொருள்களின் விசேஷ திருஷ்டியில்லாமை (சாமானியதிருஷ்டி) என்கிற கண் பெற்றிருக்கிறானோ அவன் எல்லாவற்றையும் சுகரூபமாகப் பார்ப்பன்.

(8) மகான்களது கண்கள் மங்கலாயிருக்கின்றன; ஆனால், அவர்களது ஞானக் கண் வேலை செய்கிறது. அவர்கள் மேலான விஷயத்தையே சிந்தித்து மனோதிடத்தை யடைகிறார்கள்; இவ்வளவோடு நில்லாது உண்மையை யறியும்வரைவேலை செய்கின்றார்கள்.

(9) எந்தக் குடும்பத்தில் அறிவில்லாத குருடர்கள் இருக்கின்றார்களோ அதுவும், எந்தக்குடும்பத்தில் சமூக விஷயத்தில் குருடராக இருப்பவர் இருக்கின்றார்களோ அதுவும், எந்தக் குடும்பத்தில் கருவம் உடையவர் இருக்கின்றார்களோ அதுவும், எந்தக் குடும்பத்தில் அகந்தை உடையவர் இருக்கின்றார்களோ அதுவும், எந்தக் குடும்பத்தில் காமிகள் இருக்கின்றார்களோ அதுவும் சீக்கிரத்தில் நசித்துவிடும் என்பது திண்ணம்.

(10) காலம் பலருக்குப் பலவிதமாய்க் கழிவதாகக் காணப்படுகிறது. சிலருக்குக் காலம் கழியாமலே யிருப்பதாகக் காணப்படுகிறது. சிலருக்கு மெல்லக் கழிவதாகக் காணப்படுகிறது; சிலருக்குச் சாதாரண ஓட்டமுடையதாகவும் மற்றும் சிலருக்கு வேகமாக ஓடுவதாகவும் காணப்படுகிறது. (ஷேக்ஸ்பியர் - Shakespear)

வா - ஆறுமுக செட்டியார்,

முத்தியாலுபேட்டை, சென்னை.

வர்த்தமானம்.

பம்பாய்க் கவர்னர்.

லார்ட் வெல்லிங்டன் பம்பாய்க் கவர்னராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

கல்வியின் அபிவிர்த்தி.

சென்னை ராஜதானியில் 41½ மிலியன் ஜனங்களிருக்கின்றனர். அவர்களுள் பிராமணர் 1½ மிலிய னிருக்கின்றனர். யூனிவர்சிட்டி பி. ஏ. பரீட்சையிற் றேறியிருப்பவர்களுள் 8821 பேர் பிராமணர்கள்; அஃதாவது நூற்றுக்கு 72 விதமாம். 1882-1904-ம் வருடங்களில் சிவில் சர்விஸ்பரீட்சையிற்றேறிய 16 பேர்களுள் 15 பேர் பிராமணர்களாம். அஃதாவது நூற்றிற்குத் தொண்ணூற்று நான்கு விதமாம். மைசூர் ராஜ்யத்தில் சென்ற 20 வருடங்களில் நூற்றுக்கு 85 வீதம் பிராமணர்கள் சிவில் சர்விஸ் வேலையி லமர்ந்திருக்கின்றனர்.

இந்தியாவில் கல்விகற்றோர் நூற்றுக்கு ஆறு பேராம்; கிரேட்பிரிட்டனில் நூற்றுக்கு நூறு பேராம்.

இந்தியாவில் கலாசாலைகட்குச் செல்வோர் நூற்றுக்கு ஒருவராம்; இங்கிலாந்தில் கலாசாலைக்குச் செல்வோர் நூற்றுக்கு 17-20 பேராம்.

பஞ்சமர்க்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள நிலந்தருதல்.

திருவாங்கூர்க் கவர்ன்மெண்டார், தம் தேசத்தில் ஸாதுஜன பரிபாலன சங்கத்தைச் சேர்ந்த பஞ்சமர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள 500 ஏக்கர் நிலம் தருவதாகத் தீர்மானஞ் செய்திருக்கின்றனர். ஒரு வீடு கட்டிக்கொள்ளுவதற்கு ஒரு ஏக்கர் நிலம் விடப்படும்.

பாஷையின் பெருக்கம்.

உலகத்தில் 4½ கோடிபேர் பிரஞ்சுபாஷையையும், 8 கோடிபேர் ஜர்மன் பாஷையையும், 16 கோடிபேர் இங்கிலீஷ் பாஷையையும், 2½ கோடிபேர் தமிழ்ப் பாஷையையும், 3 கோடிபேர் தெலுங்கு பாஷையையும், 4½ கோடிபேர் வங்காளபாஷையையும் பேசுகின்றனர்.

லண்டனில் பௌத்த சபையொன்று ஏற்படுத்த உத்தேசமாம். அதற்குச் சையாம் அரசர் போஷகரா யிருப்பாராம்

அமெரிக்கப் பெண்களின் கல்யாண முறை.

மாதமொன்றற்கு 80 அல்லது 85 பவுண்டு வருமானமுள்ள வரையே அமெரிக்க ஸ்திரீகள் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளுதல் வேண்டுமென்று அங்குள்ள ஸ்திரீகள் சங்கங்களேற்படுத்தி அமெரிக்கப் பெண்களுக்குப் போதித்துவருகின்றார்களாம்.

ஒரு நதியில் 60 பேர் மாண்டனர்.

சென்ற ஜனவரிமாதம் 24-ந்தேதி பர்மா நீராவிப்படகுகம்பெனிக்குச் சொந்தமான ஆனக்ஸபாட் என்னும் நீராவிப்படகு அட்டாணுக்கு ஒன்றரை மைலுக்குக் கீழுள்ள எய்போவிற்கருகே கவிழ்ந்து விட்டது. அதன் மேல்தட்டில் நெல்மூட்டைகளதிகமாக இருந்தன. அதில் 100 பிரயாணிகளிருந்தனர். அவர்களுள் 60 பேர் நதியில் மூழ்கினராம்; பெரும்பான்மையோர் ஸ்திரீகளேயாம். ஓர் ஐரோப்பியர் காப்பாற்றப் பட்டனராம்.

கிரோசினுயில் பற்றிக்கொண்டால் அதில் உடனே பாலை ஊற்றவேண்டும். அவ்வாறு செய்வதால் பாலும் எண்ணெயும் குழம்பித் தீ யவிந்துபோம்.

கிரோஸினுயில் விளக்கு மிகப்பிரகாசமாக எரியவேண்டுமாயின், மேற்படி எண்ணெயில் சிறிது உப்புப்போட்டு வைக்கவேண்டும்.

வால்நூளிலிருந்து சர்க்கரை செய்யப்படும் முறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஒரு தத்துவ சாஸ்திரியின் அநுமானம்.

ஏல் யூனிவர்சிடியில் புரொபெசரா யிருக்கும் மிஸ்டர் பிஷர் என்பவர், 700 அல்லது 800 வருஷங் கழிந்த பின்னர் மனிதர் நூறுவயதிற்குள் இறக்கமாட்டார்களென்றும், 4000 ஆண்டு கழிவதற்குள் மனிதருடைய வயது 250 ஆகுமென்றும் கூறுகின்றனர். மேலும், புருஷர்களைப் பார்க்கிலும் ஸ்திரீகள் அதிக வய திருப்பார்களென்றும், புருஷர்களுடைய ஜீவியகாலம் 5

வருடமாகவும், ஸ்திரீக ளுடைய ஜீவியகாலம் 6 வருடமாகவும் நீட்டித் திருக்கின்றன வென்றும் கூறுகின்றார்.

சித்தாமணக்கெண்ணெயின் துர்நாற்றம் நீக்குமுறை.

ஒரு அவுன்ஸ் சித்தாமணக் கெண்ணெயை ஒரு மேஜைக் கரண்டியளவு தேனுடன் ஒரு கோப்பைச் சுடுநீரி லூற்றி நன்று கக்கலக்கித் தெளிந்தபிறகு எண்ணெயைவடித்துக் கொண்டால், அதில் துர்நாற்றம் சிறிதுமிராதாம். இம்முறை சித்தாமணக்கெண் ணெ யுண்பவர்க்கு மிகவு முபயோகமானதாம்.

பௌத்தாலயம்.

1910 வது வருடம் மார்ச்சுமாதத்தில் லார்டு மிண்டோவிடத்திருந்து வாங்கிய பௌத்தரது அஸ்தியை மாண்டலே மலையில் சேமித்து அதற் கொரு கோயில் கட்ட ஒரு லட்சரூபாய் செலவாகுமாம். அதுபற்றிப் பொ ருள் சேகரஞ்செய்யப் பலருடைய உதவி வேண்டப்பட்டிருக்கின்றது.

துருக்கியின் விஸ்தீரணமும் ஜனசங்கியையும்.

யுத்த ஆரம்பத்திற்கு முன்னர்த்துருக்கிக்கு 6535 சதுரமைல் விஸ் தீரணமுள்ள நிலமும், 6 மிலியன் ஜனத்தொகையு மிருந்தன. ஆனலிப் போது அங்கு 1,263, 000 ஜனத்தொகைதா னிருக்கின்றது. பால்கன் கட்சியாரின் யுத்தசமாதான ஏற்பாட்டின் பிரகாரம் துருக்கிக்கு 2, 238 சதுரமைல் விஸ்தீரணமுள்ள நிலந்தான் கிடைத்தல் கூடும்.

ஆல்ப்ஸ் மலையைக் கடந்தவர்.

சில தினங்கட்குமுன் பிலோவுகோ என்னும் ஓர் ஆகாயவிமானி தமது ஆகாயவிமானத்தில் ஸ்விட் ஸர்லாண்டு தேசத்திலேறி, ஆல்ப்ஸ் மலையைக் கடந்து அதன் தெற்குப்பக்கத்தில் 25 நிமிஷத்தில் வந்திறங்கி னார்; ஆல்ப்ஸ் மலை யென்பது ஏறக்குறைய இமயகிரிபோன்ற தாம். அவர் ஆல்ப்ஸ்மலையை ஆகாய விமான வாயிலாகக் கடந்து பிழைத்திறங்கியது அருமையினும் அருமையாம். முயன்றால் முடியாதது ஒன்று மின்றே.

இத்தாலியதிருப்போலி யுத்தத்தில் இத்தாலியருக்கு 24மிலியன் பவு ண்டு செலவா யிருக்கின்றதாம்.

சென்னை ராஜாதானியின் ஜனனமரண விகிதம்.

சென்ற வருடம் அக்டோபர் மாதத்துடன் முடிவான ஒரு வருஷத் தில் சென்னை ராஜதானியில் 5, 999 ஆண்பிள்ளைகளும்—54, 678 பெ ண்பிள்ளைகளும் பிறந்தனரென்றும், 4, 000 ஆண்பிள்ளைகளும், 38, 760 பெண்பிள்ளைகளும் இறந்தனரென்றும் தெரிகின்றன.

ராஜகுடும்பச் செலவு.

பார்லிமெண்டார் நமது ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்தியாரவர்களது குடும்பச் செலவிற்காக வருஷத்திற்கு 92, 10, 000 ரூபாய் கொடுத்து வருகின்றனர். இத்தொகையுள் 10, 50, 090 ரூபாய் சக்கரவர்த்தியார் தமது அன்னையாருக்குக் கொடுத்து வருகின்றனர்.

இங்கிலாந்து தேசத்தில் பிரேத தகனம் நாளுக்குநாள் அதிகரித்து வருகின்றது.

பிரிட்டனில் மிஸ்டர் வான்டீன் ஒரு நாடகசாலையில் இறந்துபோகும் வாத்தியக்காரன் வேஷத்தைப் பூண்டு நடித்துக்கொண்டிருக்கும்போது நாடக மேடையிலேயே இறந்துபோனார். இவர் தாம் கொண்டது வேஷமென்று நினையாதுபோயினர் போலும். இஃது இங்குச்சில காலத்திற்குமுன்னர் நரசிம்ம வேஷம் பூண்டவனொருவன் இரணிய வேஷக்காரனைக் கிழித்து விட்டதற் கொப்பாக விருக்கின்றது. மேலும், நாடக சாலைகளிற் செல்வோரிற் பெரும்பான்மையோர் ஆங்கு நிகழும் லோகிதாச சரித்திரம், துரோபதை துகிலுரிதல் முதலிய உருக்கமான கதைகளைக் கேட்கும்போது கண்ணீருங் கம்பலையுமாக இருப்பதைப் பார்த்துவருகின்றோம். இவ்வாறிருப்பது மனத்தினதியல்பாம். மனமானது எதை அழுத்தமாகப் பாவிக்கின்றதோ அது மூற்றுப் பெறுகின்றது. அதனாலன்றோ சிவத்தை ஒருவன் தானாகப் பாவிக்கின் அவன் சிவனாவன் என்று வேதங் கோஷிக்கின்றது.

சதஞ்சீவியர் சபை.
(நூறுயுளுடையார் சபை).

ஜப்பான் தேசத்து மந்திரியராயிருந்த கவுண்ட் ஒகூமா என்பவர்மேற்படி சபைக்குப் பிரெசிடெண்டாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர் மனிதன் நெறியுடனிருப்பானாயின் 125 வருடம் ஜீவித்திருத்தல் கூடுமென்று கூறுகின்றார். இச்சபையின் அங்கத்தினர் 80 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களாக விருத்தல் வேண்டுமாம். இச்சபை ஜனவரி மாதத்திற்றான் கவுண்ட் ஒகூமா வீட்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அப்போது 500 பேர் 80 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் சேர்ந்திருந்தனர். அவர்களுள் 113 வயதுடைய காஷிமுகா என்பவர்தாம் அதிக வயது சென்றவராம். அவர் எல்லோரினும் வயது முதிர்ந்தவர் தாமே யென்று காட்டுவதற்காகவே யமகூச்சியிலிருந்து டோக்கியோவிற்கு வந்தனராம்.

இச்சபை பகல் ஒரு மணிக்குக் கூடியது. சிலர் வண்டிகளிலும், ஜின்ரிக்ஷாக்களிலும் வந்தனர்; அநேகர் கால்நடையாகவே வந்தனர். அங்குக் கூடியிருந்தவர்களுள் நடந்த சம்பாஷணை தமக்குப் பல்லித்தனை யென்பது பற்றியும், தாம் புசிக்கும் உணவு இத்தன்மைய தென்பது பற்றியும்,

பார்வையைத் திருத்தும் பொருட்டுக் கண்ணாடி போடுவது பற்றியு மாக வே பெரும்பான்மையாக இருந்தது. கடைசியில் கவுண்ட் ஒகூமா உபந்நியாசஞ் செய்தனர். அங்கிருந்த வர்களுள் பெரும்பான்மையோர் வயது சென்றவர்களா யிருந்தமையின், உபந்நியாச மொன்றும் அவர்கட்குக் கேட்கவில்லை. சபை மாலை 5 மணிக்குக் கலைந்தது.

ஜெயில் விஷயம்.

திருவாங்கூர்க் கவர்ன்மெண்டார் திருடர்கள் ஜெயிலி னின்றும் விடுதலையான பின்னர் அவர்கள் சன்மார்க்கவழியி லொழுகு மாறு அவர்கட்கு உத்தியோகங் கொடுக்க உத்தேசித் திருக்கின்றனர். அது சிலாகிக்கத் தக்கதே. ரெபர்மேட்டரிப் பள்ளிக்கூடத்திற் கல்விகற்று வந்த ஒருவனுக்குக் கவர்ன்மெண்டில் உத்தியோகங் கொடுத்ததும், ஜெயிலிலிருக்கும் ஒருவனுக்கு அவன் விடுதலை யானதும் ஜெயில் அச்சுக் கூடத்தில் மெக்கானிக் வேலை கொடுக்க நிச்சயித் திருப்பதும் திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் திவானவர்களது மேன்மைக் குணத்தைக் காட்டுவதா கின்றன. நமது பிரிட்டிஷ் ராஜரீகத்திலோ கைதிகள் ஜெயிலில் படும்பாடு சொல்லுந்தரத்த தன்றாம். ஈனஸ்திதியி லிருக்கும் இழிந்த ஜாதியானொருவன் தொப்பி பூட்ஸ் போட்டுக் கொண் டிருப்பானாயின், அவன் ரொட்டி முதலிய உயர்ந்த உணவே கொடுக்கப்பட்டு மேன்மையாக நடத்தப் பட்டு வருகின்றான். உயர்ந்த அந்தஸ்தி லிருக்கும் உயர்ந்த ஜாதி இந்து ஒருவன் கால வித்தியாசத்தினால் ஜெயிலிற்குப் போக நேரிடு மாயின், அவன் குற்றத்தையே குணமாகக் கொண்டும் ஜெயில் வாசத்தையே நல்வாசமெனக் கொண்டு மிருக்கும் குற்றவாளிக ளோடு சேர்க்கப் பட்டுத் தாழ்ந்த உணவே கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றான். இவ்வாறாய வித்தியாசங்களைப் பாராட்டுவது கவர்ன் மெண்டாருக்கு நியாயமும், நடுவுநிலைமையு மாகா. இதுபற்றிச் சட்ட சபையில் ஆனரபில் மிஸ்டர் கேசவப்பிள்ளை பலமுறை பரிவாய்ப் பேசி யிருக்கின்றனர். இதுபற்றி ஆனரபில் மிஸ்டர் ஹாரல்ட் ஸ்டூவர்ட்டும் ஜெயிலில் கைதிகளுள் ஜாதி வித்தியாசம் பாராட்டப்பட மாட்டாதென்று உறுதிமொழி கூறியிருக்கின்றனர். அங்ஙனமிருந்தும் ஜெயி லதிகாரத்தைச் செலுத்துவோர் மேற்படி உறுதி மொழியை யநுஷ்டானத் திற்குக் கொண்டு வாரா திருப்பதற்குக் காரணந் தெரியவில்லை. சட்டசபையில் சென்னைக் கவர்ன்மெண்ட் நிர்வாகக் கவுன்சில் மெம்பர்களுள் ஒருவர் கூறிய உறுதி மொழியை அநாதரவு செய்யும் ஜெயி லதிகாரிகளைக் கவர்ன் மெண்டார் உத்தி யோகத்தில் வைத்திருப்பது தகுதி யானதாமோ?

கல்கத்தா ஐக்கோர்ட்டில் இந்தியஜட்ஜிகள் ஆறிலிருந்து ஏழுபேராக்கப்பட்டனர்; ஐரோப்பிய ஜட்ஜிகள் பன்னிரண்டி லிருந்து பதினொரு பேராக்கப் பட்டனர்.

Glimpses of Truth.

1. As the one fire coming into the world is manifesting itself in so many forms, and yet is infinitely more besides, so is the impersonal God.

2. What are all these heaven ideas but simply modifications of the nonsensical priestcraft.

3. If you cannot love your own brother whom you have seen, how can you love God whom you have not seen.

4. Who makes us ignorant? We ourselves. We throw our hands before our eyes and weep that it is dark. Take your hands off and the light exists always for us, the self effulgent nature of the human soul.

5. What is that knowing which we know everything else?

6. What you think, that you are; what you shall think, that you shall be.

7. He who sees everyone in himself and himself in everyone, thus seeing the same God living in all, in the same manner the sage no more kills the self by the self. Know through Advaita that whenever you hurt, you hurt yourself, they are all you.

8. The secret of Advaita is believe in yourself first and then believe in anything else.

9. Send not out thoughts and words of weakness unto humanity. Know that all sins and all evils can be summed up into that one word weakness. It is weakness that is the motive power in all evil doing; it is weakness that is the motive power in all wrong acts; it is weakness that makes men do what they ought not to do; it is weakness that makes them manifest what they are not really. Let them all know what they are; let them tell it day and night that they are Sivoham. Let them suck it with their mothers' milk, this idea of strength—I am He, I am He. And then

let them think of it, and out of that thought, out of that heart will proceed works such as the world has never seen.

10. Remember the saying of the Vedas- Om, this is the great secret; Om, this is the greatest possession; he who knows the secret of this Om whatever he desires that he gets.

11. Even in this life they have conquered heaven whose minds are fixed in this sameness, for God is pure and the same to all; therefore such are said to be living in God.

Good Manners and Sayings.

(1) Early to bed and early to rise, makes a man healthy, wealthy and wise.

(2) Keep yourself and your dress always neat and tidy.

(3) Take much excercise and moderate food.

(4) Prevention is better than cure.

(5) Work while you work and play while you play.
That is the way to be cheerful and gay.
Things done by halves are never done right.
Work while you work and play while you play.

(6) All work and no play make Rama a dull boy.
All play and no work make Rama a dull boy.

(7) One thing at a time and that done well.

(8) Never put off till tomorrow what you can do today.

(9) Never sacrifice duty for convenience.

(10) Think twice before you speak once.

(11) Never be idle; for idle hands always find some mischief to do.

(12) Be kind and merciful to one and all.

(13) Keep good company and try to earn a good name, for a good name is better than a disgraceful living and disgrace is worse than death.

(14) Obey your parents and elders.

Streeneevasa Iyengar, Teacher, Madras.